

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

της

Λένα Κωνσταντίνας

A.M: Ξ2017043

Μετάφραση κειμένου και σχολιασμός

**Μετάφραση του αποσπάσματος του Φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως,
τόμος 2021, μέρος I, αριθμ.9, που εκδόθηκε στη Βόνη στις 3 Μαρτίου 2021
σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, την πρακτική
άσκηση και την παροχή υπηρεσιών**

Επιτροπή εποπτείας

Σταυρούλα-Παρασκευή Βράιλα, Ακαδημαϊκός Υπότροφος Ν. 4009/2011 [ΕΣΠΑ]

Γιώργος Κεντρωτής, Καθηγητής

Κέρκυρα 2021

Τίτλος: Μετάφραση του αποσπάσματος του Φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, τόμος 2021, μέρος I, αριθμ.9, που εκδόθηκε στη Βόννη στις 3 Μαρτίου 2021 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, την πρακτική άσκηση και την παροχή υπηρεσιών

Πίνακας περιεχομένων

1. Πρόλογος.....	5
2. Δήλωση περί μη λογοκλοπής.....	6
3. Ευχαριστίες.....	7
4. Πρωτότυπο κείμενο	8
5. Μετάφρασμα.....	15
6. Μεταφραστικός σχολιασμός.....	22
6.1 Εισαγωγή	21
6.2 Ανάλυση κειμένου πηγή	21
6.3 Είδος κειμένου	22
6.4 Λειτουργίες κειμένου.....	22
6.5 Σκοπός κειμένου πηγή	22
6.6 Πακέτο μεταφραστικών οδηγιών και σύγκριση ΚΣ με ΚΠ.....	23
7. Μεταφραστικά προβλήματα και επίλυση	23
8. Επίλογος.....	28
9. Βιβλιογραφία.....	29
10. Διαδικτυακοί τόποι.....	29

1. Πρόλογος

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αποτελεί τη μετάφραση ένος κειμένου ειδικών νομικών όρων κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η μελέτη του κειμένου αφετηρίας, η μεταφορά του από τη γλώσσα-πηγή στη γλώσσα-στόχο, ο σχολιασμός των μεταφραστικών εντολών και η επίλυση των τεχνικών μεταφραστικών προβλημάτων. Η εργασία ολοκληρώθηκε με την προσεκτική αξιολόγηση της ποιότητας του μεταφραστικού έργου στο σύνολό του. Το παρόν κείμενο από το οποίο έχει μεταφραστεί το απόσπασμα που παρατίθεται παρακάτω αφορά τον νόμο υπ' αριθμόν 9, Μέρος Ι που εκδόθηκε στη Βόννη στις 3 Μαρτίου 2021. Ο συγκεκριμένος νόμος στοχεύει στην εξασφάλιση της κατάρτισης των επαγγελματιών στην ιατρική τεχνολογία με σύγχρονο και ελκυστικό τρόπο και στην περαιτέρω ανάπτυξή της με τρόπο προσανατολισμένο στο μέλλον. Άμεσα λοιπόν, αφορά τη μεταρρύθμιση των επαγγελματιών τεχνικής βοήθειας στην ιατρική.

2. Δήλωση περί μη λογοκλοπής

Δηλώνω ότι είμαι η συγγραφέας της παρούσας πτυχιακής εργασίας, που συντάχθηκε στα πλαίσια της φοίτησής μου στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας. Η εργασία δεν αποτελεί αντιγραφή ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν αναφέρονται σαφώς στη βιβλιογραφία και στο κείμενο ενώ κάθε εξωτερική βοήθεια, αν υπήρξε, αναγνωρίζεται ρητά.

3. Ευχαριστίες

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στην επιβλέπουσα καθηγήτριά μου, κα. Σταυρούλα Βράιλα, τόσο για τη βοήθεια που μου παρείχε στην αναζήτηση του θέματος όσο και για την ουσιαστική και χρήσιμη καθοδήγηση που μου εξασφάλισε κατά τη διάρκεια του μεταφραστικού μέρους της εργασίας. Την ευχαριστώ θερμά για τη συνεργασία μας και για όσα φρόντισε να μου διδάξει μέσω αυτής. Παράλληλα, θα ήθελα να την ευχαριστήσω, διότι υπήρξε ένα σημαντικό «στήριγμα» για την ακαδημαϊκή πορεία των φοιτητών της, καθώς οι συμβουλές της και οι οδηγίες της αλλά και η άμεση επικοινωνία της με όλους μας, με βοήθησαν να διαμορφώσω μια εικόνα για τις δυνατότητες που μου ανοίγει ο κόσμος της μετάφρασης. Στη συνέχεια θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Γιώργο Κεντρωτή, ο οποίος δέχτηκε να συνεργαστεί μαζί μου. Μέσω των εύστοχων παρατηρήσεών του, κατάφερα να διορθώσω, σε μερικά σημεία, πληροφορίες που υστερούσαν ή που δεν είχαν μεταφραστεί με τον ορθότερο τρόπο. Η άριστη γνώση που κατέχει στον τομέα της νομικής μετάφρασης, συνέβαλε στην τελειοποίηση της παρούσας εργασίας.

Τέλος, το μεγαλύτερο «ευχαριστώ» το οφείλω στα αγαπημένα μου άτομα, στην οικογένειά μου και ιδιαίτερα στους γονείς μου, οι οποίοι με στήριζαν και συνεχίζουν να με στηρίζουν από την αρχή της ακαδημαϊκής μου πορείας μέχρι και σήμερα.

4. Πρωτότυπο

Teil 4

Anerkennung
von Berufsqualifikationen

Abschnitt 1

Allgemeine Vorschriften

§ 42

Begriffsbestimmungen

(1) Mitgliedstaat im Sinne dieses Gesetzes ist ein Mitgliedstaat der Europäischen Union. Andere Mitgliedstaaten sind alle Mitgliedstaaten außer der Bundesrepublik Deutschland.

(2) Vertragsstaat im Sinne dieses Gesetzes ist ein Vertragsstaat des Abkommens über den Europäischen Wirtschaftsraum. Andere Vertragsstaaten sind alle Vertragsstaaten außer der Bundesrepublik Deutschland.

(3) Drittstaat im Sinne dieses Gesetzes ist ein Staat, der weder Mitgliedstaat noch Vertragsstaat ist.

(4) Gleichgestellter Staat im Sinne dieses Gesetzes ist ein Drittstaat, für den sich hinsichtlich der Anerkennung von Berufsqualifikationen nach dem Recht der Europäischen Union eine Gleichstellung mit einem Mitgliedstaat ergibt.

(5) Herkunftsstaat im Sinne dieses Gesetzes ist der andere Mitgliedstaat, der andere Vertragsstaat oder der gleichgestellte Staat, in dem die Berufsqualifikation erworben worden ist.

(6) Aufnahmestaat im Sinne dieses Gesetzes ist der andere Mitgliedstaat, der andere Vertragsstaat oder der gleichgestellte Staat, in dem eine Person niedergelassen ist oder Dienstleistungserbringung.

§ 43

Nichtanwendung des Berufsqualifikationsfeststellungsgesetzes

Das Berufsqualifikationsfeststellungsgesetz findet mit Ausnahme des § 17 des Berufsqualifikationsfeststellungsgesetzes keine Anwendung.

§ 44

Prüfungsreihenfolge

Beantragt eine Person, die außerhalb des Geltungsbereichs dieses Gesetzes eine Ausbildung absolviert hat, eine Erlaubnis nach § 1, ist die Voraussetzung nach § 1 Absatz 2 Nummer 1 vor den Voraussetzungen nach § 1 Absatz 2 Nummer 2 bis 4 zu prüfen.

§ 45

Bescheid über die Feststellung der Gleichwertigkeit der Berufsqualifikation

Auf Antrag ist der antragstellenden Person ein besonderer Bescheid über die Feststellung der Gleichwertigkeit ihrer Berufsqualifikation zu erteilen.

Abschnitt 2

Besondere Vorschriften

§ 46

Anerkennung von außerhalb des Geltungsbereichs dieses Gesetzes erworbenen Berufsqualifikationen

(1) Eine außerhalb des Geltungsbereichs dieses Gesetzes erworbene Berufsqualifikation erfüllt die Voraussetzung nach § 1 Absatz 2 Nummer 1, wenn diese Berufsqualifikation anerkannt wird.

(2) Eine Berufsqualifikation wird anerkannt, wenn

1. sie mit einer der in diesem Gesetz geregelten Berufsqualifikationen gleichwertig ist oder
2. die antragstellende Person die erforderliche Anpassungsmaßnahme erfolgreich absolviert hat.

(3) Eine Berufsqualifikation ist mit einer der in diesem Gesetz geregelten Berufsqualifikationen gleichwertig, wenn

1. sie sich nicht wesentlich unterscheidet von der jeweiligen in diesem Gesetz geregelten Berufsqualifikation
 - a) „Medizinische Technologin für Laboratoriumsanalytik“ oder „Medizinischer Technologe für Laboratoriumsanalytik“,
 - b) „Medizinische Technologin für Radiologie“ oder „Medizinischer Technologe für Radiologie“,
 - c) „Medizinische Technologin für Funktionsdiagnostik“ oder „Medizinischer Technologe für Funktionsdiagnostik“ oder
 - d) „Medizinische Technologin für Veterinärmedizin“ oder „Medizinischer Technologe für Veterinärmedizin“
2. wesentliche Unterschiede vollständig durch den Nachweis von Kenntnissen, Fähigkeiten und Kompetenzen nach § 48 ausgeglichen werden.

§ 47

Wesentliche Unterschiede

(1) Die Berufsqualifikation der antragstellenden Person unterscheidet sich wesentlich, wenn

1. das von der antragstellenden Person absolvierte Studium oder die Ausbildung hinsichtlich der beruflichen Tätigkeit Themenbereiche oder berufspraktische Bestandteile umfasst, die sich inhaltlich wesentlich von denen unterscheiden, die nach diesem Gesetz und nach der Ausbildungs- und Prüfungsverordnung nach § 69 für den jeweiligen Beruf vorgeschrieben sind, oder
2. eine Tätigkeit oder mehrere Tätigkeiten desjenigen Berufs, für den die Anerkennung angestrebt wird, nicht Bestandteil des im Herkunftsstaat der antragstellenden Person entsprechend reglementierten Berufs ist oder sind und wenn die Ausbildung zu diesem Beruf nach diesem Gesetz und nach der Ausbildungs- und Prüfungsverordnung nach § 69 Themenbereiche oder berufspraktische Bestandteile umfasst, die sich inhaltlich wesentlich von de-

nen unterscheiden, die von der Berufsqualifikation der antragstellenden Person abgedeckt sind.

(2) Die inhaltlichen wesentlichen Abweichungen nach Absatz 1 Nummer 1 und 2 müssen sich auf Themenbereiche oder berufspraktische Bestandteile beziehen, deren Kenntnisse, Fähigkeiten und Kompetenzen eine wesentliche Voraussetzung für die Ausübung des jeweiligen Berufs im Geltungsbereich dieses Gesetzes sind.

§ 48

Ausgleich wesentlicher Unterschiede durch Berufserfahrung oder lebenslanges Lernen

(1) Wesentliche Unterschiede nach § 47 können ganz oder teilweise ausgeglichen werden durch Kenntnisse, Fähigkeiten und Kompetenzen, welche die antragstellende Person erworben hat

1. durch ihre Berufserfahrung im Rahmen der tatsächlichen und rechtmäßigen Ausübung desjenigen Berufs, für den die Anerkennung angestrebt wird, in Vollzeit oder Teilzeit oder
2. durch lebenslanges Lernen.

Die nach Satz 1 Nummer 2 erworbenen Kenntnisse, Fähigkeiten und Kompetenzen werden nur anerkannt, wenn sie von einer dafür im jeweiligen Staat zuständigen Stelle formal als gültig anerkannt worden sind.

(2) Nicht entscheidend ist, in welchem Staat die Kenntnisse, Fähigkeiten und Kompetenzen erworben worden sind.

§ 49

Anpassungsmaßnahmen

(1) Ist die Berufsqualifikation der antragstellenden Person nicht mit derjenigen in diesem Gesetz geregelten Berufsqualifikationen, deren Anerkennung angestrebt wird, gleichwertig, ist für eine Anerkennung eine Anpassungsmaßnahme nach § 50 oder § 51 durchzuführen.

(2) Dies gilt auch für den Fall, dass die Gleichwertigkeit der Berufsqualifikation der antragstellenden Person nur mit unangemessenem zeitlichem oder sachlichem Aufwand festgestellt werden kann, weil die erforderlichen Unterlagen und Nachweise aus Gründen, die die antragstellende Person nicht zu vertreten hat, nicht vorgelegt werden können.

§ 50

Eignungsprüfung oder Anpassungslehrgang

(1) Die antragstellende Person hat als Anpassungsmaßnahme eine Eignungsprüfung, die sich auf die festgestellten wesentlichen Unterschiede erstreckt, oder einen höchstens dreijährigen Anpassungslehrgang zu absolvieren, wenn sie

1. einen Ausbildungsnachweis vorlegt, der in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat erforderlich ist, um in dessen Hoheitsgebiet die Erlaubnis zur Aufnahme und Ausübung eines Berufs zu erhalten, der einem der in diesem Gesetz geregelten Berufe entspricht,

2. ein Jahr lang Vollzeit oder während einer entsprechenden Gesamtdauer in Teilzeit einen der in diesem Gesetz geregelten Berufe in den vergangenen zehn Jahren in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat, in dem dieser Beruf nicht reglementiert ist, ausgeübt hat und einen oder mehrere Ausbildungsnachweise aus einem anderen Mitgliedstaat, einem anderen Vertragsstaat oder einem gleichgestellten Staat, in dem dieser Beruf nicht reglementiert ist, vorlegt,

3. einen Ausbildungsnachweis vorlegt,

- a) der in einem Drittstaat, der kein gleichgestellter Staat ist, erworben worden ist,
- b) der bereits in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat anerkannt worden ist und
- c) dem eine Bescheinigung beigelegt ist, dass die antragstellende Person im Hoheitsgebiet des den Ausbildungsnachweis anerkennenden Staates drei Jahre in dem Beruf, für den die Anerkennung angestrebt wird, tätig war,

4. Ausbildungsnachweise oder eine Gesamtheit von Ausbildungsnachweisen vorlegt, die

- a) von einer zuständigen Behörde in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat ausgestellt worden sind,
- b) den erfolgreichen Abschluss einer in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat auf Vollzeitbasis oder Teilzeitbasis im Rahmen formaler oder nichtformaler Ausbildungsprogramme erworbenen Ausbildung bescheinigen und
- c) von diesem Staat als gleichwertig anerkannt werden und in Bezug auf die Aufnahme oder Ausübung des Berufs, für den die Anerkennung angestrebt wird, dieselben Rechte verleihen oder auf die Ausübung dieses Berufs vorbereiten,

oder

5. Ausbildungsnachweise oder eine Gesamtheit von Ausbildungsnachweisen vorlegt, die

- a) von einer zuständigen Behörde in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat ausgestellt worden sind,
- b) den erfolgreichen Abschluss einer in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat auf Vollzeitbasis oder Teilzeitbasis im Rahmen formaler oder nichtformaler Ausbildungsprogramme erworbenen Ausbildung bescheinigen und
- c) zwar nicht den Erfordernissen der Rechts- oder Verwaltungsvorschriften des Herkunftsstaates für die Aufnahme oder Ausübung des Berufs, für den die Anerkennung angestrebt wird, entsprechen, jedoch erworbene Rechte gemäß diesen Vorschriften verleihen.

(2) Die antragstellende Person hat die Wahl zwischen dem Absolvieren einer Eignungsprüfung und eines Anpassungslehrgangs.

(3) Legt die antragstellende Person einen Ausbildungsnachweis vor, der dem Niveau entspricht, das genannt ist in Artikel 11 Buchstabe a der Richtlinie 2005/36/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 7. September 2005 über die Anerkennung von Berufsqualifikationen (ABl. L 255 vom 30.9.2005, S. 22; L 271 vom 16.10.2007, S. 18; L 93 vom 4.4.2008, S. 28; L 33 vom 3.2.2009, S. 49; L 305 vom 24.10.2014, S. 115), die zuletzt durch den Delegierten Beschluss (EU) 2020/548 (ABl. L 131 vom 24.4.2020, S. 1) geändert worden ist, in der jeweils geltenden Fassung, hat sie abweichend von Absatz 2 die Eignungsprüfung zu absolvieren.

§ 51

Kenntnisprüfung oder Anpassungslehrgang

(1) Wenn die antragstellende Person eine Berufsqualifikation vorlegt, die in einem Drittstaat, der kein gleichgestellter Staat ist, erworben worden ist und nicht bereits in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat anerkannt worden ist, hat sie bei Feststellung eines wesentlichen Unterschiedes folgende Maßnahme als Anpassungsmaßnahme zu absolvieren:

1. eine Kenntnisprüfung, die sich auf den Inhalt der staatlichen Prüfung erstreckt, oder
2. einen höchstens dreijährigen Anpassungslehrgang, der mit einer Prüfung über den Inhalt des Anpassungslehrgangs abschließt.

(2) Die antragstellende Person kann zwischen der Kenntnisprüfung und dem Anpassungslehrgang wählen.

§ 52

Europäischer Berufsausweis

Für den Fall einer Einführung eines Europäischen Berufsausweises für den Beruf

1. „Medizinische Technologin für Laboratoriumsanalytik“ oder „Medizinischer Technologe für Laboratoriumsanalytik“,
2. „Medizinische Technologin für Radiologie“ oder „Medizinischer Technologe für Radiologie“,
3. „Medizinische Technologin für Funktionsdiagnostik“ oder „Medizinischer Technologe für Funktionsdiagnostik“ oder
4. „Medizinische Technologin für Veterinärmedizin“ oder „Medizinischer Technologe für Veterinärmedizin“

gelten für den jeweiligen Beruf die Regelungen über die Anerkennung von Berufsqualifikationen dieses Teils entsprechend.

Abschnitt 3

Partielle Berufsausübung

§ 53

Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung

(1) Eine Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung ist auf Antrag zu erteilen, wenn

1. die antragstellende Person ohne Einschränkung qualifiziert ist, in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat eine berufliche Tätigkeit im Bereich eines der in diesem Gesetz geregelten Berufe auszuüben, für den eine Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung angestrebt wird,
2. die Unterschiede zwischen der in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat rechtmäßig ausgeübten beruflichen Tätigkeit und den Tätigkeiten, die unter denjenigen in diesem Gesetz geregelten Beruf, für den eine Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung angestrebt wird, fallen, so wesentlich sind, dass die Anwendung von Anpassungsmaßnahmen nach § 50 der Anforderung an die antragstellende Person gleichkäme, die vollständige Ausbildung nach diesem Gesetz zu durchlaufen,
3. die rechtmäßig ausgeübte berufliche Tätigkeit nach Nummer 1 eine oder mehrere der jeweils vorbehaltenen Tätigkeiten nach § 5 umfasst und
4. die antragstellende Person
 - a) sich nicht eines Verhaltens schuldig gemacht hat, aus dem sich ihre Unzuverlässigkeit zur Ausübung des Berufs ergibt,
 - b) nicht in gesundheitlicher Hinsicht zur Ausübung des Berufs ungeeignet ist und
 - c) über die Kenntnisse der deutschen Sprache verfügt, die für die Ausübung des Berufs erforderlich sind.

(2) Eine Erlaubnis nach Absatz 1 darf nicht erteilt werden, wenn der Patientenschutz oder der Schutz der öffentlichen Gesundheit der Erteilung entgegensteht.

(3) Eine Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung ist auf die Tätigkeiten zu beschränken, in denen die antragstellende Person eine Qualifikation nach Absatz 1 Nummer 1 und 3 nachgewiesen hat.

(4) Die berufliche Tätigkeit wird unter der Berufsbezeichnung des Staates, in dem die Qualifikation nach Absatz 1 Nummer 1 erworben wurde, ausgeübt mit dem Hinweis auf

1. den Namen dieses Staates und
2. die Tätigkeit, auf die die Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung beschränkt ist.

(5) Personen mit einer Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung haben im Umfang dieser Erlaubnis die gleichen Rechte und Pflichten wie eine Person mit einer Erlaubnis zum Führen der Berufsbezeichnung nach § 1 Absatz 1 Nummer 1, 2, 3 oder 4. Sie dürfen insbesondere eine oder mehrere vorbehaltene Tätigkeiten nach § 5 ausüben, wenn diese in den Umfang der Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung fallen.

(6) Die §§ 2 bis 4 gelten für die Erlaubnis zur partiellen Berufsausübung entsprechend.

Gesetzes zu erbringen, ist die Meldung zu erneuern.

Teil 5

Erbringen von Dienstleistungen

Abschnitt 1

Erbringung von Dienstleistungen im Geltungsbereich dieses Gesetzes

§ 54

Dienstleistungserbringung

(1) Eine Staatsangehörige oder ein Staatsangehöriger eines anderen Mitgliedstaates, eines anderen Vertragsstaates oder eines gleichgestellten Staates darf als dienstleistungserbringende Person im Rahmen vorübergehender und gelegentlicher Dienstleistungen im Sinne des Artikels 57 des Vertrages über die Arbeitsweise der Europäischen Union (ABl. C 326 vom 26.10.2012, S. 47) einen der in diesem Gesetz geregelten Berufe ausüben, wenn sie oder er zur Dienstleistung in dem jeweiligen Beruf berechtigt ist.

(2) Den vorübergehenden und gelegentlichen Charakter der Dienstleistungserbringung beurteilt die zuständige Behörde im Einzelfall. In die Beurteilung bezieht sie Dauer, Häufigkeit, regelmäßige Wiederkehr und Kontinuität der Dienstleistungserbringung mit ein.

§ 55

Meldung der Dienstleistungserbringung

(1) Wer beabsichtigt, als dienstleistungserbringende Person im Geltungsbereich dieses Gesetzes tätig zu werden, ist verpflichtet, dies der in Deutschland zuständigen Behörde vorab schriftlich zu melden.

(2) Bei der erstmaligen Meldung sind folgende Dokumente vorzulegen:

1. ein Nachweis der Staatsangehörigkeit,
2. ein Nachweis der Berufsqualifikation,
3. eine Bescheinigung über eine zum Zeitpunkt der Vorlage bestehende rechtmäßige Niederlassung in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat
 - a) für die Tätigkeit in einem reglementierten Beruf, der einem in diesem Gesetz geregelten Beruf entspricht, oder
 - b) für die Tätigkeit in einem Beruf, der einem in diesem Gesetz geregelten Beruf entspricht und der nicht reglementiert ist, sowie zusätzlich ein Nachweis in beliebiger Form, dass die Tätigkeit in dem Beruf während der vorhergehenden zehn Jahre mindestens ein Jahr lang in einem oder in mehreren Mitgliedstaaten, Vertragsstaaten oder gleichgestellten Staaten rechtmäßig ausgeübt worden ist,
4. eine Erklärung, dass die meldende Person über die Kenntnisse der deutschen Sprache verfügt, die zur Ausübung des Berufs erforderlich sind,
5. eine Bescheinigung, aus der sich ergibt, dass
 - a) die Ausübung dieses Berufs der meldenden Person nicht, auch nicht vorübergehend, untersagt ist und
 - b) keine Vorstrafen der meldenden Person vorliegen.

(3) Beabsichtigt die meldende Person nach Ablauf eines Jahres nach der letzten Meldung erneut, vorübergehend und gelegentlich Dienstleistungen im Geltungsbereich dieses

§ 56

Berechtigung zur Dienstleistungserbringung

Zur Dienstleistungserbringung ist nur berechtigt, wer

1. über eine zur Dienstleistungserbringung berechtigte Berufsqualifikation verfügt,
2. in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat rechtmäßig niedergelassen ist und
 - a) die Ausübung des Berufs, der dem Beruf, in dem die Dienstleistungserbringung angestrebt wird, entspricht, in diesem anderen Mitgliedstaat, in diesem anderen Vertragsstaat oder in diesem gleichgestellten Staat reglementiert ist oder
 - b) die Ausübung des Berufs oder die Ausbildung zu dem Beruf, der dem Beruf, in dem die Dienstleistungserbringung angestrebt wird, entspricht, in diesem anderen Mitgliedstaat, in diesem anderen Vertragsstaat oder in diesem gleichgestellten Staat nicht reglementiert ist und die meldende Person den Beruf während der vorhergehenden zehn Jahre mindestens ein Jahr lang in einem oder in mehreren Mitgliedstaaten, Vertragsstaaten oder gleichgestellten Staaten rechtmäßig ausgeübt hat,
3. sich nicht eines Verhaltens schuldig gemacht hat, aus dem sich die Unzuverlässigkeit zur Ausübung des Berufs ergibt,
4. in gesundheitlicher Hinsicht zur Ausübung des Berufs geeignet ist und
5. über die Kenntnisse der deutschen Sprache verfügt, die zur Ausübung des Berufs erforderlich sind.

§ 57

Zur Dienstleistungserbringung berechtigende Berufsqualifikation

(1) Zur Dienstleistungserbringung berechtigen folgende Berufsqualifikationen:

1. eine abgeschlossene Ausbildung nach diesem Gesetz oder
2. eine Berufsqualifikation, die
 - a) in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat erworben worden ist,
 - b) in dem Staat, in dem sie erworben worden ist, erforderlich ist für den unmittelbaren Zugang zu einem Beruf, der einem der in diesem Gesetz geregelten Berufe entspricht, und
 - c) entweder
 - aa) nach § 46 Absatz 3, § 47 und § 48 mit einer der in diesem Gesetz geregelten Berufsqualifikationen, in dem die Dienstleistungserbringung angestrebt wird, gleichwertig ist oder

bb) wesentliche Unterschiede nur in einem Umfang aufweist, der nicht zu einer Gefährdung der öffentlichen Gesundheit führt.

(2) Weist eine Berufsqualifikation wesentliche Unterschiede in einem Umfang auf, der zu einer Gefährdung der öffentlichen Gesundheit führt, so kann die meldende Person zum Erwerb einer zur Dienstleistung berechtigenden Berufsqualifikation eine Eignungsprüfung ablegen, die sich auf diese wesentlichen Unterschiede erstreckt.

(3) Die meldende Person kann auch dann eine Eignungsprüfung ablegen, wenn die Gleichwertigkeit ihrer Berufsqualifikation nur mit einem unangemessenen zeitlichen oder sachlichen Aufwand festgestellt werden kann, da die meldende Person die erforderlichen Unterlagen oder Nachweise aus Gründen, die sie nicht zu verantworten hat, nicht vorlegen kann.

(4) Ist die Eignungsprüfung bestanden worden, so berechtigt die Berufsqualifikation der meldenden Person zur Dienstleistungserbringung.

§ 58

Entscheidung über die Berechtigung zur Dienstleistungserbringung

(1) Die zuständige Behörde überprüft, ob die meldende Person berechtigt ist, in Deutschland die Tätigkeit in einem der in diesem Gesetz geregelten Berufe als dienstleistungserbringende Person vorübergehend und gelegentlich auszuüben.

(2) Soweit es für die Überprüfung der Voraussetzung nach § 57 Absatz 1 Nummer 2 Buchstabe c erforderlich ist, kann die zuständige Behörde bei der zuständigen Behörde des Staates, in dem die meldende Person niedergelassen ist, Informationen über den Ausbildungsgang der meldenden Person anfordern.

§ 59

Rechte und Pflichten der dienstleistungserbringenden Person

(1) Ist eine Person berechtigt, einen der in diesem Gesetz geregelten Berufe als dienstleistungserbringende Person vorübergehend und gelegentlich auszuüben, so hat sie beim Erbringen der Dienstleistung in Deutschland die gleichen Rechte und Pflichten wie Personen mit einer entsprechenden Erlaubnis zum Führen der Berufsbezeichnung nach § 1 Absatz 1 Nummer 1, 2, 3 oder 4.

(2) Die dienstleistungserbringende Person darf je nach ausgeübter Tätigkeit die jeweilige Berufsbezeichnung nach § 1 Absatz 1 Nummer 1, 2, 3 oder 4 führen, auch wenn sie nicht die entsprechende Erlaubnis zum Führen der Berufsbezeichnung nach § 1 Absatz 1 Nummer 1, 2, 3 oder 4 besitzt.

(3) Die dienstleistungserbringende Person ist verpflichtet, der zuständigen Behörde unverzüglich zu melden:

1. jede Änderung der Staatsangehörigkeit,
2. den Verlust der rechtmäßigen Niederlassung für den Beruf, in dem die Dienstleistung erbracht wird, in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat,

3. die Tatsache, dass ihr die Ausübung dieses Berufs untersagt ist, auch bei vorübergehender Untersagung,

4. die Tatsache, dass bei ihr eine Vorstrafe vorliegt, oder

5. die Tatsache, dass sie in gesundheitlicher Hinsicht nicht mehr geeignet ist zur Ausübung dieses Berufs.

(4) Mit der Meldung nach Absatz 3 hat die dienstleistungserbringende Person der zuständigen Behörde die entsprechenden Nachweise, Bescheinigungen und Erklärungen vorzulegen.

Abschnitt 2

Dienstleistungserbringung in anderen Mitgliedstaaten, in anderen Vertragsstaaten oder in gleichgestellten Staaten

§ 60

Bescheinigung der zuständigen Behörde

(1) Üben deutsche Staatsangehörige oder Staatsangehörige eines anderen Mitgliedstaates, eines anderen Vertragsstaates oder eines gleichgestellten Staates einen der in diesem Gesetz geregelten Berufe in Deutschland aufgrund einer Erlaubnis nach § 1 Absatz 1 Nummer 1, 2, 3 oder 4 aus, so wird ihnen auf Antrag eine Bescheinigung von der zuständigen Behörde ausgestellt, damit sie die Möglichkeit haben, in einem anderen Mitgliedstaat, in einem anderen Vertragsstaat oder in einem gleichgestellten Staat ihren Beruf als dienstleistungserbringende Person im Sinne des Artikels 57 des Vertrages über die Arbeitsweise der Europäischen Union vorübergehend und gelegentlich auszuüben.

(2) Die Bescheinigung hat zu enthalten:

1. die Bestätigung, dass die antragstellende Person rechtmäßig niedergelassen ist
 - a) als „Medizinische Technologin für Laboratoriumsanalytik“ oder „Medizinischer Technologe für Laboratoriumsanalytik“,
 - b) als „Medizinische Technologin für Radiologie“ oder „Medizinischer Technologe für Radiologie“,
 - c) als „Medizinische Technologin für Funktionsdiagnostik“ oder „Medizinischer Technologe für Funktionsdiagnostik“ oder
 - d) als „Medizinische Technologin für Veterinärmedizin“ oder „Medizinischer Technologe für Veterinärmedizin“,
2. dass der antragstellenden Person die Ausübung dieses Berufs nicht, auch nicht vorübergehend, untersagt ist und
3. dass die antragstellende Person über die berufliche Qualifikation verfügt, die für die Berufsausübung erforderlich ist.

Teil 6 Zuständigkeiten und Aufgaben der Behörden

§ 61

Zuständige Behörde

(1) Die Länder bestimmen die zur Durchführung dieses Gesetzes zuständigen Behörden.

(2) Die Entscheidung nach § 1 Absatz 2 trifft die zuständige Behörde des Landes, in dem die antragstellende Person die staatliche Prüfung abgelegt hat.

(3) Die Entscheidung nach § 1 Absatz 2 in Verbindung mit Teil 4 trifft die zuständige Behörde des Landes, in dem einer der in diesem Gesetz geregelten Berufe ausgeübt werden soll.

(4) Die Aufgaben nach Teil 4 Abschnitt 3 nimmt die zuständige Behörde des Landes wahr, in dem die berufliche Tätigkeit ausgeübt werden soll.

(5) Die Aufgaben nach Teil 5 Abschnitt 1 nimmt die zuständige Behörde des Landes wahr, in dem die Dienstleistung erbracht werden soll oder erbracht worden ist. Die Aufgaben nach Teil 5 Abschnitt 2 nimmt die zuständige Behörde des Landes wahr, in dem die antragstellende Person einen der in diesem Gesetz geregelten Berufe ausübt.

§ 62

Gemeinsame Einrichtungen

Die Länder können vereinbaren, dass die Aufgaben nach Teil 4 von einem anderen Land oder einer gemeinsamen Einrichtung wahrgenommen werden.

§ 63

Unterrichtungs- und Überprüfungspflichten

(1) Die zuständige Behörde des Landes, in dem eine Person einen in diesem Gesetz geregelten Beruf ausübt oder zuletzt ausgeübt hat, unterrichtet die zuständigen Behörden des Herkunftsstaates, wenn

1. sich diese Person eines Verhaltens schuldig gemacht hat, welches sich auf die Ausübung eines der in diesem Gesetz geregelten Berufe auswirken kann,
2. die Erlaubnis nach diesem Gesetz zurückgenommen oder widerrufen worden ist oder das Ruhen der Erlaubnis nach diesem Gesetz angeordnet worden ist,
3. dieser Person die Ausübung eines der in diesem Gesetz geregelten Berufe untersagt worden ist oder
4. in Bezug auf diese Person Tatsachen vorliegen, die eine der in den Nummern 1 bis 3 genannten Sanktionen oder Maßnahmen rechtfertigen.

(2) Erhält die zuständige Behörde eines Landes Auskünfte von der zuständigen Behörde eines Aufnahmestaates, die sich auf die Ausübung eines der in diesem Gesetz geregelten Berufe durch eine Person im Geltungsbereich dieses Gesetzes auswirken könnten, so hat sie

1. die Richtigkeit der ihr übermittelten Auskünfte zu überprüfen,

2. zu entscheiden, ob und in welchem Umfang weitere Überprüfungen durchzuführen sind, und
3. die zuständige Behörde des Aufnahmestaates zu unterrichten über die Konsequenzen, die aus den übermittelten Auskünften zu ziehen sind.

(3) Für die Unterrichtung nach den Absätzen 1 und 2 ist das Binnenmarkt-Informationssystem zu verwenden, das eingerichtet worden ist durch die Verordnung (EU) Nr. 1024/2012 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 25. Oktober 2012 über die Verwaltungszusammenarbeit mit Hilfe des Binnenmarkt-Informationssystems und zur Aufhebung der Entscheidung 2008/49/EG der Kommission (ABl. L 316 vom 14.11.2012, S. 1).

(4) Die Länder teilen dem Bundesministerium für Gesundheit mit, welche Behörden zuständig sind für

1. die Anerkennung von Berufsqualifikationen nach Teil 4,
2. die Entscheidung nach Teil 4 Abschnitt 3,
3. die Entgegennahme der Meldung über eine Dienstleistungserbringung nach § 57 oder
4. sonstige Entscheidungen, die im Zusammenhang mit der Richtlinie 2005/36/EG stehen.

Das Bundesministerium für Gesundheit unterrichtet die anderen Mitgliedstaaten, die anderen Vertragsstaaten, die gleichgestellten Staaten und die Europäische Kommission unverzüglich über die Benennung dieser Behörden.

(5) Die für die Entscheidungen nach diesem Gesetz zuständigen Behörden und Stellen übermitteln dem Bundesministerium für Gesundheit statistische Aufstellungen über die getroffenen Entscheidungen, die für den nach Artikel 60 Absatz 1 der Richtlinie 2005/36/EG erforderlichen Bericht benötigt werden. Das Bundesministerium für Gesundheit leitet die ihm übermittelten statistischen Aufstellungen an die Europäische Kommission weiter.

§ 64

Warnmitteilung durch die zuständige Behörde

(1) Die zuständige Behörde eines Landes übermittelt den zuständigen Behörden der anderen Mitgliedstaaten, der anderen Vertragsstaaten und der gleichgestellten Staaten eine Warnmitteilung, wenn eine der folgenden Entscheidungen getroffen worden ist:

1. der Widerruf, die Rücknahme oder die Anordnung des Ruhens der Erlaubnis, sofern sie sofort vollziehbar oder unanfechtbar ist,
2. das durch unanfechtbare gerichtliche Entscheidung getroffene Verbot der Ausübung eines der in diesem Gesetz geregelten Berufe oder
3. das durch gerichtliche Entscheidung getroffene vorläufige Berufsverbot.

(2) Die Warnmitteilung enthält folgende Angaben:

1. die zur Identifizierung der betroffenen Person erforderlichen Angaben, insbesondere Name, Vorname, Geburtsdatum und Geburtsort,
2. den Beruf der betroffenen Person,

3. 3. Angaben über die Behörde oder das Gericht, die oder das die Entscheidung getroffen hat,

4. den Umfang der Entscheidung und den Zeitraum, in dem die Entscheidung gilt.

(3) Die Warnmitteilung erfolgt unverzüglich, spätestens jedoch drei Tage

1. nach Eintritt der Unanfechtbarkeit einer Entscheidung nach Absatz 1 Nummer 1 oder 2 oder

2. nach Bekanntgabe einer Entscheidung nach Absatz 1 Nummer 3.

(4) Für die Warnmitteilung ist das Binnenmarkt-Informationssystem zu verwenden.

(5) Gleichzeitig mit der Warnmitteilung unterrichtet die Behörde, die die Warnmitteilung getätigt hat, die betroffene Person schriftlich über die Warnmitteilung und deren Inhalt. Der Unterrichtung hat sie eine Rechtsbehelfsbelehrung beizufügen. Wird ein Rechtsbehelf gegen die Warnmitteilung eingelegt, ergänzt die Behörde, die die Warnmitteilung getätigt hat, die Warnmitteilung um einen entsprechenden Hinweis.

§ 65

Unterrichtung über Änderungen

(1) Die zuständige Behörde, die die Warnmitteilung getätigt hat, unterrichtet die zuständigen Behörden der anderen Mitgliedstaaten, der anderen Vertragsstaaten und der gleichgestellten Staaten über

1. die Aufhebung einer in § 64 Absatz 1 genannten Entscheidung und das Datum der Aufhebung,

2. die Änderung des Zeitraumes, für den eine in § 64 Absatz 1 genannte Entscheidung gilt.

(2) Für die Unterrichtung ist das Binnenmarkt-Informationssystem zu verwenden.

5. Μετάφρασμα

TETAPTO

Αναγνώριση
των επαγγελματικών προσόντων

ΤΜΗΜΑ Α'

Γενικές Διατάξεις

§ 42

Ορισμοί

- (1) Κράτος μέλος κατά την έννοια αυτού του ισχύοντος νόμου αποτελεί ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλα κράτη μέλη είναι όλα τα κράτη μέλη εκτός από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- (2) Συμβαλλόμενο κράτος κατά την έννοια του ισχύοντος νόμου αποτελεί ένα συμβαλλόμενο κράτος κατά τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο. Άλλα συμβαλλόμενα κράτη είναι όλα τα συμβαλλόμενα κράτη εκτός από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- (3) Τρίτη χώρα κατά την έννοια αυτού του ισχύοντος νόμου αποτελεί μια χώρα που δεν είναι ούτε κράτος μέλος ούτε συμβαλλόμενο κράτος.
- (4) Ισότιμο κράτος κατά την έννοια του ισχύοντος νόμου αποτελεί μια τρίτη χώρα η οποία αντιμετωπίζεται ισότιμα σε σύγκριση με ένα κράτος μέλος όσον αφορά την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων βάσει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (5) Χώρα καταγωγής κατά την έννοια του παρόντος νόμου αποτελεί κάποιο άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος στο οποίο αποκτήθηκε το επαγγελματικό προσόν.
- (6) Χώρα υποδοχής κατά την έννοια του παρόντος νόμου αποτελεί κάποιο άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος στο οποίο ένα άτομο είναι εγκατεστημένο ή παρέχει υπηρεσίες.

§ 43

Μη εφαρμογή του Νόμου για την αξιολόγηση/τον προσδιορισμό των επαγγελματικών προσόντων

Ο Νόμος για την αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων με εξαίρεση το άρθρο 17 του Νόμου για την αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων δεν εφαρμόζεται.

§ 44

Σειρά των σταδίων εξέτασης

Εάν ένα άτομο που έχει ολοκληρώσει την εκπαίδευση εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου υποβάλλει αίτηση για άδεια σύμφωνα με το άρθρο 1, η προϋπόθεση σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημείο 1 του άρθρου αυτού πρέπει να ελεγχθεί πριν από τις προϋποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 2, σημεία 2 και 4.

§ 45

Διοικητική απόφαση για τον καθορισμό της ισοδυναμίας των επαγγελματικών προσόντων

Μετά την υποβολή της αίτησης ο αιτών πρέπει να λάβει χωριστή ειδοποίηση σχετικά με τον καθορισμό της ισοδυναμίας των επαγγελματικών προσόντων του.

ΤΜΗΜΑ Β'

Ειδικές διατάξεις

§ 46

Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων που αποκτήθηκαν εκτός του πεδίου εφαρμογής βάσει του παρόντος νόμου

- (1) Ένα επαγγελματικό προσόν που αποκτήθηκε εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος Νόμου πληροί την προϋπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 2, σημείο 1 εάν αυτό το επαγγελματικό προσόν αναγνωρίζεται.
- (2) Ένα επαγγελματικό προσόν αναγνωρίζεται εάν
 1. είναι ισοδύναμο με ένα από τα επαγγελματικά προσόντα που διέπονται από τον παρόντα νόμο ή
 2. ο αιτών έχει ολοκληρώσει επιτυχώς τα απαραίτητα μέτρα προσαρμογής.
- (3) Ένα επαγγελματικό προσόν είναι ισοδύναμο με ένα από τα επαγγελματικά προσόντα που διέπονται από αυτόν τον νόμο εάν
 1. αυτό δεν διαφέρει σημαντικά από τα αντίστοιχα επαγγελματικά προσόντα που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο
 - α) «Ιατρική τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης»,
 - β) «Ιατρική τεχνολόγος για τον κλάδο της ακτινολογίας» ή «Ιατρικός Τεχνολόγος για τον κλάδο της ακτινολογίας»,
 - γ) «Ιατρική τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή
 - δ) «Ιατρική τεχνολόγος για την κτηνιατρική» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για την κτηνιατρική»
 - ή
 2. οι σημαντικές διαφορές αντισταθμίζονται πλήρως με την επίδειξη γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 48.

§ 47

Σημαντικές διαφορές

- (1) Τα επαγγελματικά προσόντα του αιτούντος διαφέρουν σημαντικά εάν
 1. ο κύκλος σπουδών ή η εκπαίδευση που έχει ολοκληρώσει ο αιτών σχετικά με την επαγγελματική δραστηριότητα του περιλαμβάνει θεματικούς τομείς ή πρακτικά επαγγελματικά στοιχεία που διαφέρουν σημαντικά όσον αφορά το περιεχόμενο από αυτά που σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο και το διάταγμα εκπαίδευσης και εξέτασης και σύμφωνα με το άρθρο 69 καθορίζονται για το αντίστοιχο επάγγελμα, ή
 2. μια δραστηριότητα ή πολλές δραστηριότητες αυτών των επαγγελμάτων για τις οποίες απαιτείται αναγνώριση είναι ή δεν αποτελούν μέρος του επαγγέλματος που ρυθμίζεται στη χώρα καταγωγής του αιτούντος και εάν η εκπαίδευση για αυτό το επάγγελμα πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο και το διάταγμα για την εκπαίδευση

και την εξέταση και σύμφωνα με το άρθρο 69 σχετικά με τους θεματικούς τομείς ή τα πρακτικά επαγγελματικά στοιχεία, τα οποία όσον αφορά το περιεχόμενο διαφέρουν σημαντικά από τη διάκριση μεταξύ εκείνων που

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ

καλύπτονται από τα επαγγελματικά προσόντα του αιτούντος.

- (2) Οι ουσιαστικές αποκλίσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημεία 1 και 2 πρέπει να σχετίζονται με θεματικούς τομείς ή πρακτικά επαγγελματικά στοιχεία των οποίων οι γνώσεις, οι δεξιότητες και οι ικανότητες αποτελούν βασική προϋπόθεση για την άσκηση του αντίστοιχου επαγγέλματος εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος Νόμου.

§ 48

Αντιστάθμιση σημαντικών διαφορών μέσω εργασιακής εμπειρίας ή δια βίου μάθησης

- (1) Σημαντικές διαφορές σύμφωνα με το άρθρο 47 μπορούν να αντισταθμιστούν πλήρως ή εν μέρει από τις γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που έχει αποκτήσει ο αιτών

1. μέσω της επαγγελματικής του εμπειρίας στα πλαίσια της πραγματικής και νομικής άσκησης του επαγγέλματος για το οποίο απαιτείται η αναγνώριση, πλήρους απασχόλησης ή μερικής απασχόλησης ή
2. μέσω της δια βίου μάθησης.

Οι γνώσεις, οι δεξιότητες και οι ικανότητες που αποκτήθηκαν σύμφωνα με την πρόταση 1, σημείο 2 αναγνωρίζονται μόνο εφόσον έχουν καταστεί επίσημα έγκυρες από την εκάστοτε αρμόδια αρχή στο αντίστοιχο κράτος.

- (2) Η χώρα στην οποία αποκτήθηκαν οι γνώσεις, οι δεξιότητες και οι ικανότητες δεν διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο.

§ 49

Μέτρα προσαρμογής

(1) Εάν τα επαγγελματικά προσόντα του αιτούντος δεν ισοδυναμούν με τα επαγγελματικά προσόντα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο και απαιτείται να αναγνωρίζονται, πρέπει να ληφθεί κάποιο μέτρο προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 50 ή το άρθρο 51 για την αναγνώρισή τους.

(2) Αυτό ισχύει επίσης σε περίπτωση που η ισοδυναμία των επαγγελματικών προσόντων του αιτούντος μπορεί να προσδιοριστεί μόνο με αδικαιολόγητη δαπάνη χρόνου ή υλικών πόρων, επειδή τα απαιτούμενα έγγραφα και αποδεικτικά στοιχεία παρέχονται για λόγους για τους οποίους δεν είναι υπεύθυνος ο αιτών.

§ 50

Δοκιμασία επάρκειας ή πρακτική άσκηση προσαρμογής

- (1) Ο αιτών οφείλει όπως ορίζουν τα μέτρα προσαρμογής να περάσει τη δοκιμασία επάρκειας που καλύπτει τις ουσιαστικές διαφορές που εντοπίζονται ή να πραγματοποιήσει μία πρακτική άσκηση προσαρμογής το (3) πολύ τριών ετών, εάν

1. προσκομίζει έναν τίτλο εκπαίδευσης που απαιτείται σε ένα άλλο κράτος μέλος,

συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος προκειμένου να λάβει την άδεια για την ανάληψη και άσκηση ενός επαγγέλματος στην επικράτειά του που αντιστοιχεί σε ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο,

2. εάν έχει ασκήσει ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο τα τελευταία δέκα χρόνια με πλήρη απασχόληση για ένα έτος ή μερική απασχόληση για αντίστοιχη συνολική περίοδο σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος στο οποίο ασκεί αυτό το επάγγελμα δεν ρυθμίζεται, εάν προσκομίσει έναν ή περισσότερους τίτλους εκπαίδευσης από άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος στο οποίο αυτό το επάγγελμα δεν ρυθμίζεται,

3. εάν προσκομίσει έναν τίτλο εκπαίδευσης,

α) που αποκτήθηκε σε μία τρίτη χώρα, η οποία δεν είναι ισότιμο κράτος,

β) που έχει ήδη αναγνωριστεί σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος και

γ) στο οποίο επισυνάπτεται μία βεβαίωση που δηλώνει ότι ο αιτών έχει εργαστεί για τρία χρόνια στο επάγγελμα για το οποίο απαιτείται αναγνώριση στην επικράτεια του κράτους που αναγνωρίζει τον τίτλο εκπαίδευσης,

4. εάν προσκομίσει έναν τίτλο εκπαίδευσης ή ένα σύνολο τίτλων εκπαίδευσης που

α) έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος,

β) εάν πιστοποιεί την επιτυχή περάτωση της κατάρτισης που έλαβε σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος με πλήρη ή μερική απασχόληση στο πλαίσιο επίσημων ή ανεπίσημων προγραμμάτων κατάρτισης και

γ) αναγνωρίζεται ως ισάξιο από αυτό το κράτος και κατέχει τα ίδια δικαιώματα όσον αφορά την ανάληψη ή την άσκηση του επαγγέλματος για το οποίο απαιτείται αναγνώριση ή προετοιμάζεται για την άσκηση αυτού του επαγγέλματος,

ή

5. εάν προσκομίσει έναν τίτλο εκπαίδευσης ή ένα σύνολο τίτλων εκπαίδευσης που

α) έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος,

β) εάν πιστοποιεί την επιτυχή περάτωση της κατάρτισης που έλαβε σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος με πλήρη ή μερική απασχόληση στο πλαίσιο επίσημων ή ανεπίσημων προγραμμάτων κατάρτισης και

γ) εάν, μολονότι δεν πληροί τις απαιτήσεις των νομικών ή διοικητικών κανονισμών του κράτους καταγωγής για την ανάληψη ή την άσκηση του επαγγέλματος για το οποίο απαιτείται αναγνώριση, εν τούτοις κατέχει κεκτημένα δικαιώματα σύμφωνα με αυτούς τους κανονισμούς.

- (2) Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να επιλέξει ανάμεσα στην περάτωση μίας δοκιμασίας επάρκειας και μίας πρακτικής άσκησης προσαρμογής.

Εάν ο αιτών προσκομίσει έναν τίτλο εκπαίδευσης που αντιστοιχεί στο επίπεδο που καθορίζεται στο άρθρο 11 στοιχείο α) της οδηγίας 2005/36 / ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22, L 271 της 16ης Οκτωβρίου 2007, σ. 18, L 93 της 4.4.2008, σ. 28, L 33 της 3.2.2009, σ. 49, L 305 της 24ης Οκτωβρίου 2014, σελ. 115), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την κατ' εξουσιοδότηση απόφαση (ΕΕ) 2020/548 L 131 της 24.4.2020 σ. 1), στην πρόχουσα έγκυρη έκδοση, πρέπει να περάσει την δοκιμασία επάρκειας κατά την παρέκκλιση της παραγράφου 2.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ

§ 51

Αξιολόγηση γνώσεων ή πρακτική άσκηση προσαρμογής

- (1) Εάν ο αιτών προσκομίσει ένα αποδεικτικό των επαγγελματικών του προσόντων που έχουν αποκτηθεί σε τρίτη χώρα και το οποίο δεν έχει αναγνωριστεί ήδη σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος, στην περίπτωση που διαπιστωθεί ουσιαστική διαφορά, τότε θα πρέπει να φέρει εις πέρας το ακόλουθο μέτρο ως μέτρο προσαρμογής:
 1. ένα τεστ γνώσεων που καλύπτει το περιεχόμενο του κρατικού πιστοποιητικού, ή
 2. μία πρακτική άσκηση προσαρμογής που δεν διαρκεί περισσότερο από τρία χρόνια και ολοκληρώνεται με εξετάσεις πάνω στο περιεχόμενο της.
- (2) Ο αιτών μπορεί να επιλέξει μεταξύ του τεστ γνώσεων και της πρακτικής άσκησης προσαρμογής.

§ 52

Ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα

Σε περίπτωση καθιέρωσης της ευρωπαϊκής επαγγελματικής ταυτότητας για το επάγγελμα

1. «Ιατρική τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης»,
2. «Ιατρική τεχνολόγος ακτινολογίας» ή «Ιατρικός Τεχνολόγος ακτινολογίας»,
3. «Ιατρικός τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή
4. «Ιατρικός τεχνολόγος για την κτηνιατρική» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για την κτηνιατρική»

οι κανονισμοί σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων του παρόντος μέρους εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στο αντίστοιχο επάγγελμα.

ΤΜΗΜΑ Γ'

Μερική απασχόληση

§ 53

Άδεια για μερική απασχόληση

(1) Η άδεια για τη μερική απασχόληση πρέπει να χορηγείται κατόπιν αιτήσεως εάν

1. ο αιτών είναι πλήρως καταρτισμένος για να εργαστεί σε άλλο κράτος μέλος, σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή σε ισότιμο κράτος στον τομέα ενός από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται στον παρόντα Νόμο, για τα οποία ζητείται άδεια μερικής απασχόλησης,
2. Οι διαφορές μεταξύ της επαγγελματικής δραστηριότητας που ασκείται νόμιμα σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος και των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο επάγγελμα που ρυθμίζεται από τον παρόντα Νόμο και για τις οποίες απαιτείται άδεια μερικής απασχόλησης, είναι τόσο ουσιαστικές ώστε η εφαρμογή μέτρων προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 50 να ισοδυναμεί με την απαίτηση προς τον αιτούντα να ολοκληρώσει την πλήρη εκπαίδευση σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο,

3. η νόμιμα ασκούμενη επαγγελματική δραστηριότητα σύμφωνα με το σημείο 1 περιλαμβάνει μία ή περισσότερες από τις αποκλειστικές δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 5 και

4. ο αιτών

α) δεν έχει επιδείξει συμπεριφορά που τον καθιστά αναξιόπιστο για την άσκηση του επαγγέλματος,

β) δεν κρίνεται ακατάλληλος για την άσκηση του επαγγέλματος από άποψη υγείας και

γ) κατέχει γνώση της γερμανικής γλώσσας, η οποία είναι απαραίτητη για την άσκηση του επαγγέλματος.

(2) Σύμφωνα με την παράγραφο 1 απαγορεύεται να χορηγηθεί άδεια εάν η προστασία των ασθενών ή η δημόσια υγεία εμποδίζει τη χορήγηση της.

(3) Σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημεία 1 και 3 η άδεια για μερική άσκηση του επαγγέλματος περιορίζεται στις δραστηριότητες για τις οποίες ο αιτών έχει αποδείξει τα προσόντα του.

(4) Η επαγγελματική δραστηριότητα ασκείται υπό τον επαγγελματικό τίτλο του κράτους στο οποίο αποκτήθηκαν τα προσόντα σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημείο 1, με αναφορά στο

1. όνομα του εν λόγω κράτους και

2. στη δραστηριότητα στην οποία περιορίζεται η άδεια μερικής απασχόλησης.

(5) Τα άτομα με άδεια μερικής απασχόλησης έχουν στο πλαίσιο της άδειας αυτής τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τα άτομα που έχουν άδεια χρήσης του επαγγελματικού τίτλου σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 1, σημεία 1, 2, 3 ή 4. Πιο συγκεκριμένα, μπορούν να ασκούν μία ή περισσότερες αποκλειστικές δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 5, εφόσον αυτές εμπίπτουν στο πεδίο της άδειας μερικής απασχόλησης.

(6) Τα άρθρα 2 έως 4 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στην άδεια μερικής απασχόλησης.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Παροχή υπηρεσιών

ΤΜΗΜΑ Α'

Παροχή των υπηρεσιών στο πεδίο ισχύος του παρόντος Νόμου

§ 54

Παροχή υπηρεσιών

(1) Μία ή ένας υπήκοος ενός άλλου κράτους μέλους, συμβαλλόμενου κράτους ή ισότιμου κράτους μπορεί να ασκεί ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο ως πάροχος υπηρεσιών στο πλαίσιο προσωρινών και περιστασιακών υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 57 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 326 της 26.10.2012, σ. 47), εφόσον δικαιούται να παρέχει υπηρεσίες στο αντίστοιχο επάγγελμα.

(2) Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν κατά περίπτωση τον προσωρινό και περιστασιακό χαρακτήρα της παροχής υπηρεσιών. Στην αξιολόγηση συμπεριλαμβάνεται η διάρκεια, η συχνότητα, η περιοδικότητα και η συνέχεια της παροχής

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ

υπηρεσιών.

§ 55

Κοινοποίηση παροχής υπηρεσιών

(1) Κάθε πρόσωπο που προτίθεται να ενεργήσει ως πάροχος υπηρεσιών στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου υποχρεούται να ενημερώσει εκ των προτέρων εγγράφως τις αρμόδιες αρχές της Γερμανίας.

(2) Κατά την πρώτη κοινοποίηση, πρέπει να υποβληθούν τα ακόλουθα έγγραφα:

1. ένα πιστοποιητικό ιθαγένειας
2. ένα πιστοποιητικό επαγγελματικών προσόντων,
3. ένα πιστοποιητικό νόμιμης εγκατάστασης που υφίσταται κατά τη στιγμή της προσκόμισης σε άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος
 - α) για την εργασία σε ένα νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα που αντιστοιχεί σε επάγγελμα που ρυθμίζεται από τον παρόντα Νόμο, ή
 - β) για την εργασία σε ένα επάγγελμα που αντιστοιχεί σε επάγγελμα που ρυθμίζεται στον παρόντα Νόμο και δεν είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο, καθώς και πρόσθετα στοιχεία σε οποιαδήποτε μορφή, τα οποία αποδεικνύουν ότι η επαγγελματική δραστηριότητα έχει ασκηθεί νόμιμα για τουλάχιστον ένα έτος κατά τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, συμβαλλόμενα κράτη ή ισότιμα κράτη,
4. μία βεβαίωση η οποία θα δηλώνει ότι ο αναφέρων έχει τη γνώση της γερμανικής γλώσσας που απαιτείται για την άσκηση του επαγγέλματος,
5. ένα πιστοποιητικό από το οποίο να προκύπτει ότι
 - α) ο αναφέρων δεν απαγορεύεται, έστω και προσωρινά, να ασκεί αυτό το επάγγελμα και
 - β) δεν έχει καταδικαστεί στο παρελθόν.

Εάν, μετά την παρέλευση ενός έτους από την τελευταία κοινοποίηση, ο αναφέρων προτίθεται και πάλι να παρέχει υπηρεσίες στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου σε προσωρινή και περιστασιακή βάση, η κοινοποίηση ανανεώνεται.

§ 56

Άδεια παροχής υπηρεσιών

Μόνο το πρόσωπο που

1. κατέχει επαγγελματικό προσόν το οποίο του δίνει το δικαίωμα να παρέχει υπηρεσίες,
2. είναι νόμιμα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος και
 - α) η άσκηση του επαγγέλματος που αντιστοιχεί στο επάγγελμα στο οποίο επιδιώκεται η παροχή υπηρεσιών ρυθμίζεται σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος, ή
 - β) η άσκηση του επαγγέλματος ή η εκπαίδευση για το επάγγελμα που αντιστοιχεί στο επάγγελμα στο οποίο επιδιώκεται η παροχή υπηρεσιών, δεν ρυθμίζεται σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος και το πρόσωπο που υποβάλλει τη δήλωση έχει ασκήσει νόμιμα το επάγγελμα για τουλάχιστον ένα έτος κατά τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, συμβαλλόμενα κράτη ή ισότιμα κράτη,
3. δεν έχει υποπέσει σε συμπεριφορά που υποδηλώνει

αναξιοπιστία για την άσκηση του επαγγέλματος,

4. είναι ιατρικά ικανός για την άσκηση του επαγγέλματος και
5. έχει τη γνώση της γερμανικής γλώσσας που απαιτείται για την άσκηση του επαγγέλματος.

§ 57

Επαγγελματικά προσόντα που παρέχουν το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών

(1) Τα ακόλουθα επαγγελματικά προσόντα παρέχουν το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών:

1. ολοκληρωμένη εκπαίδευση σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο ή
2. ένα επαγγελματικό προσόν που
 - α) που έχει αποκτηθεί σε ένα άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος και
 - β) απαιτείται στο κράτος στο οποίο αποκτήθηκε για την άμεση πρόσβαση σε επάγγελμα που αντιστοιχεί σε ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο, και
- γ) είτε:
 - αα) είναι ισοδύναμο με ένα από τα επαγγελματικά προσόντα που ρυθμίζονται στον παρόντα Νόμο σύμφωνα με τα άρθρα 46, παράγραφος 3, 47 και 48, στα οποία επιδιώκεται η παροχή υπηρεσιών, ή
 - ββ) παρουσιάζει ουσιαστικές διαφορές μόνο σε βαθμό που δεν θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία.

(2) Εάν ένα επαγγελματικό προσόν παρουσιάζει ουσιαστικές διαφορές σε βαθμό που θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, ο αναφέρων μπορεί προκειμένου να αποκτήσει επαγγελματικό προσόν που του δίνει το δικαίωμα να παρέχει υπηρεσίες, να υποβληθεί σε δοκιμασία επάρκειας που να καλύπτει αυτές τις ουσιαστικές διαφορές.

(3) Το άτομο που υποβάλει τη δήλωση μπορεί επίσης να υποβληθεί σε δοκιμασία επάρκειας εάν η ισοδυναμία των επαγγελματικών προσόντων του μπορεί να προσδιοριστεί μόνο με αδικαιολόγητη δαπάνη χρόνου ή υλικών πόρων, επειδή το άτομο δεν είναι σε θέση να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα ή αποδεικτικά στοιχεία για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται.

(4) Εάν η δοκιμασία επάρκειας έχει ολοκληρωθεί με επιτυχία, τα επαγγελματικά προσόντα του προσώπου που υποβάλλει τη δήλωση του δίνουν το δικαίωμα να παρέχει υπηρεσίες.

§ 58

Απόφαση σχετικά με το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών

(1) Η αρμόδια αρχή ελέγχει αν το πρόσωπο που υποβάλλει τη δήλωση δικαιούται να εργαστεί στη Γερμανία σε ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται στον παρόντα νόμο ως πάροχος υπηρεσιών σε προσωρινή και περιστασιακή βάση.

(2) Στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την επαλήθευση των προϋποθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 57, παράγραφος 1, σημείο 2 στοιχείο γ), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητήσουν πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα κατάρτισης του ατόμου από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο αυτό είναι εγκατεστημένο.

§ 59

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ

Δικαιώματα και υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών

(1) Εάν ένα πρόσωπο δικαιούται να ασκεί ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο ως πάροχος υπηρεσιών σε προσωρινή και περιστασιακή βάση, έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις κατά την παροχή της υπηρεσίας στη Γερμανία με τα πρόσωπα που διαθέτουν αντίστοιχη άδεια χρήσης του επαγγελματικού τίτλου σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφο 1 σημεία 1, 2, 3 ή 4.

(2) Ο πάροχος υπηρεσιών μπορεί να χρησιμοποιεί τον αντίστοιχο επαγγελματικό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 1, σημεία 1, 2, 3 ή 4, ανάλογα με την ασκούμενη δραστηριότητα, ακόμη κι αν δεν διαθέτει την ανάλογη άδεια χρήσης του επαγγελματικού τίτλου σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 1, σημεία 1, 2, 3 ή 4.

(3) Το πρόσωπο που παρέχει την υπηρεσία υποχρεούται να ειδοποιήσει αμελλητί τις αρμόδιες αρχές:

1. για οποιαδήποτε αλλαγή ιθαγένειας,
2. για απώλεια της νόμιμης εγκατάστασης για το επάγγελμα στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία σε άλλο κράτος μέλος, συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος,
3. για το γεγονός ότι του απαγορεύεται να ασκεί αυτό το επάγγελμα, ακόμη και σε περίπτωση προσωρινής απαγόρευσης
4. για το γεγονός ότι έχει καταδικαστεί στο παρελθόν, ή
5. για το γεγονός ότι δεν είναι πλέον ικανό από άποψη υγείας να ασκήσει αυτό το επάγγελμα.

(4) Με την κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 3, ο πάροχος υπηρεσιών υποβάλλει τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, πιστοποιητικά και δηλώσεις στις αρμόδιες αρχές.

ΤΜΗΜΑ Β'

Παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη, συμβαλλόμενα κράτη ή ισότιμα κράτη

§ 60

Πιστοποιητικό της αρμόδιας αρχής

(1) Εάν Γερμανοί υπήκοοι ή υπήκοοι άλλου κράτους μέλους, συμβαλλόμενου κράτους ή ισότιμου κράτους ασκούν ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο στη Γερμανία βάσει άδειας σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 1, σημεία 1, 2, 3 ή 4, τους χορηγείται, κατόπιν αίτησης, από την αρμόδια αρχή πιστοποιητικό που τους επιτρέπει να ασκούν το επάγγελμά τους ως πάροχοι υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 57 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσωρινά και περιστασιακά σε άλλο κράτος μέλος, σε συμβαλλόμενο κράτος ή ισότιμο κράτος.

(2) Το πιστοποιητικό πρέπει να περιέχει:

1. επιβεβαίωση ότι ο αιτών είναι νομίμως αναγνωρισμένος
 - α) "Ιατρική τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης" ή "Ιατρικός τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης",

β) ως «Ιατρική Τεχνολόγος για τον κλάδο της ακτινολογίας» ή «Ιατρικός Τεχνολόγος για τον κλάδο της ακτινολογίας»,

γ) ως «Ιατρική τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή «Ιατρικός τεχνολόγος για τη λειτουργική διάγνωση» ή

δ) ως "Ιατρική Τεχνολόγος για την κτηνιατρική" ή "Ιατρικός Τεχνολόγος για την κτηνιατρική",

2. ότι δεν του απαγορεύεται, έστω και προσωρινά, η άσκηση του επαγγέλματος αυτού, και

4. ότι ο αιτών διαθέτει τα επαγγελματικά προσόντα που απαιτούνται για την άσκηση του επαγγέλματος.

Μέρος 6

Αρμοδιότητες και καθήκοντα των αρχών § 61

Αρμόδια αρχή

(1) Τα ομόσπονδα κρατίδια ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του παρόντος Νόμου.

(2) Η απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του ομόσπονδου κρατιδίου στο οποίο ο αιτών υποβλήθηκε στις κρατικές εξετάσεις.

(3) Η απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 σε συνδυασμό με το μέρος 4 λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του ομόσπονδου κρατιδίου στο οποίο πρόκειται να ασκηθεί ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο.

(4) Η αρμόδια αρχή του ομόσπονδου κρατιδίου στο οποίο πρόκειται να ασκηθεί η επαγγελματική δραστηριότητα εκτελεί τα καθήκοντα της σύμφωνα με το μέρος 4 τμήμα Γ'.

(5) Τα καθήκοντα σύμφωνα με το Μέρος 5 Τμήμα Α' εκτελούνται από την αρμόδια αρχή του ομόσπονδου κρατιδίου στο οποίο πρόκειται να παρασχεθεί ή έχει παρασχεθεί η υπηρεσία. Τα καθήκοντα σύμφωνα με το Μέρος 5 Τμήμα Β' εκτελούνται από την αρμόδια αρχή του ομόσπονδου κρατιδίου στο οποίο ο αιτών ασκεί ένα από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο.

§ 62

Κοινοί φορείς

Τα ομόσπονδα κρατίδια μπορούν να συμφωνήσουν ότι τα καθήκοντα του Μέρους 4 εκτελούνται από άλλο ομόσπονδο κρατίδιο ή από κοινό φορέα.

§ 63

Υποχρεώσεις ενημέρωσης και ελέγχου

(1) Οι αρμόδιες αρχές της χώρας στην οποία ένα πρόσωπο ασκεί ή ασκούσε τελευταία ένα επάγγελμα που ρυθμίζεται από τον παρόντα Νόμο ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εάν

1. το εν λόγω πρόσωπο είναι ένοχο συμπεριφοράς που μπορεί να έχει επιπτώσεις στην άσκηση ενός από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο,
2. εάν η άδεια σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο έχει ανακληθεί ή εάν έχει διαταχθεί η αναστολή της άδειας σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο,
3. εάν έχει απαγορευθεί στο εν λόγω πρόσωπο η άσκηση ενός

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ

από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο, ή

4. συντρέχουν πραγματικά γεγονότα που αφορούν το εν λόγω πρόσωπο και τα οποία δικαιολογούν μία από τις κυρώσεις ή τα μέτρα που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 3.

(2) Εάν οι αρμόδιες αρχές ενός ομόσπονδου κρατίδιου λαμβάνουν πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους υποδοχής, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν την άσκηση ενός από τα επαγγέλματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο από πρόσωπο που εμπύπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου,

1. επαληθεύουν την ακρίβεια των πληροφοριών που τους παρέχονται,
2. αποφασίζουν εάν και σε ποιο βαθμό πρέπει να διενεργηθούν περαιτέρω έλεγχοι και
3. ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής για τις συνέπειες που προκύπτουν από τις παρεχόμενες πληροφορίες

(3) Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 παρέχονται με τη χρήση του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη διοικητική συνεργασία με χρήση του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά και την κατάργηση της απόφασης 2008/49/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 1.)

(4) Τα ομόσπονδα κρατίδια ενημερώνουν το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας σχετικά με τις αρχές που είναι αρμόδιες

1. για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων σύμφωνα με το Μέρος 4,
2. την απόφαση σύμφωνα με το Μέρος 4 Τμήμα Γ',
3. τη λήψη αναφορών για την παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 57 ή
4. άλλες αποφάσεις που σχετίζονται με την οδηγία 2005/36/ΕΚ.

Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας ενημερώνει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη, τα συμβαλλόμενα κράτη, τα ισότιμα κράτη και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τον ορισμό των αρχών αυτών.

(5) Οι αρχές και οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τη λήψη αποφάσεων βάσει του παρόντος Νόμου παρέχουν στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας στατιστικά στοιχεία των αποφάσεων που λαμβάνονται και τα οποία απαιτούνται για την έκθεση που απαιτείται βάσει του άρθρου 60 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ. Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας διαβιβάζει τις στατιστικές καταστάσεις που του υποβάλλονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

§ 64

Προειδοποιητικό μήνυμα από τις αρμόδιες αρχές

- (1) Οι αρμόδιες αρχές μιας χώρας αποστέλλουν προειδοποιητικό μήνυμα στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, συμβαλλόμενων κρατών και ισότιμων κρατών όταν έχει ληφθεί μία από τις ακόλουθες αποφάσεις:
1. η ανάκληση, η απόσυρση ή η εντολή αναστολής της άδειας υπό την προϋπόθεση ότι είναι άμεσα εκτελέσιμη ή αδιαμφισβήτητη,
2. η απαγόρευση της άσκησης ενός από τα επαγγέλματα που

ρυθμίζονται στον παρόντα Νόμο με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, ή

3. η προσωρινή επαγγελματική απαγόρευση που επιβλήθηκε με δικαστική απόφαση.

(2) Το προειδοποιητικό μήνυμα περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ταυτοποίηση του ενδιαφερομένου, ιδίως το επώνυμο, το όνομα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης,
2. το επάγγελμα του ενδιαφερομένου,
3. τις πληροφορίες σχετικά με την αρχή ή το δικαστήριο που έλαβε την απόφαση,
4. το πεδίο εφαρμογής της απόφασης και
5. την περίοδο κατά την οποία ισχύει η απόφαση.

(3) Το προειδοποιητικό μήνυμα αποστέλλεται αμελλητί και το αργότερο τρεις ημέρες

1. αφότου η απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημεία 1 ή 2 καταστεί αμετάκλητη, ή
2. κοινοποιηθεί η απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημείο 3.
- (4) Για το προειδοποιητικό μήνυμα χρησιμοποιείται το Σύστημα Πληροφοριών Εσωτερικής Αγοράς.
- (5) Παράλληλα με το προειδοποιητικό μήνυμα, η αρχή που το εξέδωσε ενημερώνει εγγράφως τον ενδιαφερόμενο για το μήνυμα αυτό και το περιεχόμενό του. Η κοινοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από οδηγίες σχετικά με τα ένδικα μέσα. Εάν ασκηθεί ένδικο μέσο κατά του προειδοποιητικού μηνύματος, οι αρχές που εξέδωσαν το προειδοποιητικό μήνυμα προσθέτουν την σχετική αναφορά σε αυτό.

§ 65

Κοινοποίηση σχετικά με τις αλλαγές

- (1) Οι αρμόδιες αρχές που εξέδωσαν το προειδοποιητικό μήνυμα ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, συμβαλλόμενων κρατών και ισότιμων κρατών τόσο για
1. την ανάκληση της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 64, παράγραφος 1 όσο και για την ημερομηνία της ανάκλησης,
2. την αλλαγή της περιόδου για την οποία ισχύει μια απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 64, παράγραφος 1.
- (2) Για την ενημέρωση χρησιμοποιείται το σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά.

6. Μεταφραστικός σχολιασμός

6.1 Εισαγωγή

Το κείμενο το οποίο επιλέχθηκε για τη μετάφραση και τη συγγραφή της παρούσας πτυχιακής εργασίας αποτελεί απόσπασμα του νόμου που υπεγράφη από τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας. Πραγματεύεται τη μεταρρύθμιση των επαγγελματιών του τεχνικού βοηθού στον κλάδο της ιατρικής και την τροποποίηση άλλων νόμων. Για την πτυχιακή μου εργασία επέλεξα να μεταφράσω και να αναλύσω ένα συγκεκριμένο απόσπασμα του νόμου αυτού που αφορά αποκλειστικά την αναγνώριση των επαγγελματιών προσόντων, την παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο του παρόντος Νόμου, καθώς επίσης τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των αρχών όσον αφορά τα επαγγέλματα αυτά.

Πιο συγκεκριμένα, το παρόν απόσπασμα του Νόμου παρέχει μία επεξήγηση για τους ορισμούς του κράτους μέλους, του συμβαλλόμενου κράτους, του ισότιμου κράτους, αποδίδοντας ταυτόχρονα έναν σαφή ορισμό για την τρίτη χώρα, τη χώρα υποδοχής και τη χώρα καταγωγής. Οι ορισμοί αυτοί αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την κατανόηση της χρήσης τους σε όλη την υπόλοιπη έκταση του κειμένου. Ακολουθεί η παράθεση της διοικητικής απόφασης σύμφωνα με τον καθορισμό της ισοδυναμίας των επαγγελματικών προσόντων και η αναγνώρισή τους εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος Νόμου. Για την αναγνώριση των προσόντων ενός επαγγέλματος απαιτείται η επιτυχής ολοκλήρωση όλων των μέτρων προσαρμογής και για την ισοδυναμία τους πρέπει να συγκλίνουν στα επαγγελματικά προσόντα που προβλέπονται από τον παρόντα Νόμο και να μην διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό από αυτά. Στην περίπτωση σημαντικών διαφορών μεταξύ τους η αντιστάθμιση πραγματοποιείται με την εργασιακή εμπειρία ή τη δια βίου μάθηση. Εφόσον δεν υπάρξει ισοδυναμία των επαγγελματικών προσόντων, τότε ο αιτών υποβάλλεται σε δοκιμασία επάρκειας ή πρακτική άσκηση προσαρμογής. Να επισημάνω σε αυτό το σημείο ότι έχει το δικαίωμα να επιλέξει σε ποιο από τα δύο επιθυμεί να υποβληθεί. Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να επιδιώξει την άδεια μερικής απασχόλησης, εφόσον είναι πλήρως καταρτισμένος, δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να κριθεί αναξιόπιστος λόγω μη συμβατής συμπεριφοράς, ακατάλληλος για την άσκηση του επαγγέλματος λόγω πιθανών θεμάτων υγείας και έχει απόλυτη γνώση της γερμανικής γλώσσας.

6.2 Ανάλυση κειμένου πηγής

Στην παρούσα εργασία το κείμενο-πηγή (ΚΠ) αποτελείται από ένα ενιαίο κείμενο, αλλά πρόκειται για το απόσπασμα ενός ολόκληρου νόμου σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, την πρακτική άσκηση και την παροχή υπηρεσιών. Ωστόσο, σε όλο το κείμενο διατηρείται το ίδιο είδος, ο ίδιος σκοπός και

οι λειτουργίες. Το κείμενο πηγή δεν διαφοροποιείται από τα υπόλοιπα μέρη του Νόμου ως προς τα χαρακτηριστικά που αφορούν στη δομή, στο ύφος και στη γλώσσα του.

6.3 Είδος κειμένου

Αρχικά, σημαντικό χαρακτηριστικό για την ανάλυση του ΚΠ αποτελεί το είδος. Το επικοινωνιακό πλαίσιο του κειμένου αφορά την νομική θεματολογία και έτσι θα μπορούσε κανείς να το χαρακτηρίσει «υβριδικό». Πρόκειται για κείμενο που είναι νομικό, ενέχει όμως και χαρακτηριστικά ιατρικής θεματολογίας, καθώς τα επαγγέλματα που αναφέρονται και διέπονται από τον Νόμο σχετίζονται με αυτά που υποβοηθούν άλλα επαγγέλματα στον ιατρικό κλάδο. Ωστόσο, παραμένουν γραπτοί πολιτικοί λόγοι.

6.4 Λειτουργίες κειμένου

Οι λειτουργίες των κειμενικού είδους, αποτελεί το δεύτερο χαρακτηριστικό ανάλυσης του ΚΠ. Σύμφωνα με τον K. Bühler υπάρχουν τρεις βασικές λειτουργίες της γλώσσας, οι οποίες είναι η αναφορική, η εκφραστική και η κλητική. Σε αυτές τις κατηγορίες, προσθέτει αργότερα ο R. Jakobson άλλη μια, την φατική λειτουργία. Όλες οι παραπάνω αναφερθείσες κατηγορίες υποδιαιρούνται, μάλιστα, σε υπο-λειτουργίες (Nord, 2014: 97-98). Στο εν λόγω κείμενο μία από αυτές είναι η αναφορική, η οποία σχετίζεται με την αναφορά στα αντικείμενα ή στα φαινόμενα του πραγματικού ή φανταστικού κόσμου (Nord, 2014: 98). Αντικείμενο αναφοράς στο κείμενο είναι η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, το ζήτημα της μερικής απασχόλησης και η διαδικασία κατάρτισης και πρακτικής άσκησης των αιτούμενων για θέσεις εργασίας που αφορούν επαγγέλματα, τα οποία υποβοηθούν τον κλάδο της ιατρικής.

6.5 Σκοπός κειμένου πηγή

Ο σκοπός είναι αυτός που καθορίζει τους παραλήπτες, τον χρόνο πρόσληψης, το μέσο και την αιτία δημιουργίας του. Η κατάθεση του Νόμου έγινε την 3η Μαρτίου 2021 στη Βόννη με αφορμή τη διευκρίνιση των προϋποθέσεων που αφορούν τα επαγγελματικά προσόντα των αιτούμενων για τεχνολογική εργασία. Παραλήπτες είναι το ειδικό κοινό του Κοινοβουλίου, καθώς και το σώμα των πολιτών στο σύνολό του, ενώ το μέσο μετάδοσης είναι ο γραπτός λόγος. Ο χρόνος πρόσληψης υφίσταται από τη στιγμή που κατατέθηκε ο Νόμος στο Κοινοβούλιο. Μάλιστα, λόγω του σκοπού ορίζεται και το ύφος, η γλώσσα και η δομή του κειμένου. Το ύφος του κειμένου χαρακτηρίζεται επίσημο και σοβαρό και η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι τα „Hochdeutsch“, τα λεγόμενα Νέα Υψηλά Γερμανικά, καθώς πρόκειται για επίσημο γραπτό λόγο. Η γλώσσα του κειμένου πηγή χαρακτηρίζεται από μακροπερίοδο λόγο, σύνθετη σύνταξη και ορολογία, ενώ η δομή αποτελείται από τίτλο που προσδιορίζει το κάθε άρθρο του Νόμου, ακολουθώντας το κυρίως μέρος.

6.6 Πακέτο μεταφραστικών οδηγιών και σύγκριση ΚΣ και ΚΠ

Όσον αφορά το πακέτο των μεταφραστικών οδηγιών, καθορίζει τις συνθήκες υπό τις οποίες θα λειτουργήσει το ΚΣ. Σε ορισμένες περιπτώσεις το ΚΠ εκπληρώνει τις λειτουργίες του, διαφέροντας ως προς την περίπτωση του ΚΣ, αν και σε κάποιες περιπτώσεις οι λειτουργίες αυτές ενδέχεται να συμπίπτουν. Απαραίτητο είναι όμως να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που υπάρχουν όσον αφορά τις γνώσεις και την εμπειρία, οι οποίες συνδέονται με τον πολιτισμό των δεκτών. Επομένως, λοιπόν, ο μεταφραστής προβαίνει στη σύγκριση μεταξύ των δύο κειμένων (Nord, 2014: 138). Σχετικά με τις λειτουργίες, το μέσο και τον κειμενικό τύπο του ΚΠ διατηρούνται οι λειτουργίες τους απaráλλαχτες στο ΚΣ, προσδίδοντας στο μετάφρασμα το «κύρος» ενός πρωτοτύπου στον πολιτισμό της γλώσσας του μεταφράσματος. Η J. House ονομάζει αυτόν τον τύπο μεταφράσεων «συγκαλυμμένες» (Nord, 2014). Έτσι, η αναφορική και η εκφραστική λειτουργία του ΚΠ παραμένουν οι κύριες λειτουργίες και στα ΚΣ. Παρόλα αυτά, καθώς πρόκειται για κείμενα που διαθέτουν πολιτισμικά στοιχεία και μια συγκεκριμένη πολιτική νοοτροπία, στοιχεία τα οποία παρουσιάζουν διαφορές σε σύγκριση με την Ελλάδα, εμφανίζεται στα ΚΣ, αισθητά, και η πληροφοριακή λειτουργία. Το ύφος είναι επίσημο και σοβαρό, λόγω του κειμενικού είδους και όσον αφορά τη δομή τους παραμένει ίδια με το ΚΠ. Τους παραλήπτες του ΚΣ αποτελεί το ελληνικό κοινό με στόχο την πληροφόρηση σχετικά με τα προαπαιτούμενα για την αναγνώριση της επαγγελματικής κατάρτισης στη Γερμανία. Έτσι, το ΚΣ πρέπει να ανταποκρίνεται στην ελληνική κουλτούρα, δίνοντας τις απαραίτητες εξηγήσεις για να γίνει κατανοητός ο Νόμος.

7. Μεταφραστικά προβλήματα και επίλυση

Πριν προβώ στη μετάφραση του παραπάνω αποσπάσματος, επιδίωξα την κατανόηση του ιδίου, καθώς και του ευρύτερου νόμου. Όπως είναι ευρέως γνωστό, οι νόμοι χαρακτηρίζονται από ακρίβεια και σαφήνεια, διότι οι νομοθέτες φροντίζουν να συνταχθούν με τρόπο που δεν δημιουργούν αμφιβολίες ή προκαλούν κάποιου είδους ασάφεια. Το συγκεκριμένο απόσπασμα χαρακτηρίζεται από πληθώρα φυσικών φράσεων που αποτελούν εκφράσεις τύπου- ακολουθίες σταθερών και απομνημονευμένων λέξεων. Όλα τα παραπάνω συναντώνται κατά επανάληψη στο κείμενο χωρίς παραλλαγές ή με ελάχιστες διακυμάνσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι φράσεις «κατά την έννοια του ισχύοντος νόμου», «σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 2, σημεία 2 και 4» και «εκτός του πεδίου εφαρμογής του νόμου». Όπως προαναφέρθηκε, η ακρίβεια των νομικών κειμένων και πόσο μάλλον των νόμων είναι απαραίτητη. Για το λόγο αυτό, η ορολογία που επιλέγεται σε αυτές τις περιπτώσεις είναι συγκεκριμένη. Η έννοια των όρων απέχει από αυτή που χρησιμοποιείται στην τρέχουσα γλώσσα. Παρόλο που εξετάζουμε και προσπαθούμε να μεταφράσουμε ένα κείμενο που ως στόχο έχει να γίνει κατανοητό σε όλους τους πολίτες της Γερμανίας, παρατηρούμε πως η χρήση της ειδικής γλώσσας εξακολουθεί να είναι παρούσα ακόμη και μετά τη μετάφραση του κειμένου (π.χ «της οδηγίας 2005/36 / ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης

Σεπτεμβρίου 2005, για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22, L 271 της 16ης Οκτωβρίου 2007, σ. 18, L 93 της 4.4.2008, σ. 28, L 33 της 3.2.2009, σ. 49, L 305 της 24ης Οκτωβρίου 2014, σελ. 115), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την κατ' εξουσιοδότηση απόφαση (ΕΕ) 2020/548 L 131 της 24.4.2020 σ. 1)»).

Το κείμενο περιλαμβάνει ορισμούς και ορολογίες, καθώς και εύστοχα οργανωμένη δομή. Το ύφος του μαρτυρά θέσεις αμετάκλητες και μη διαπραγματεύσιμες, καθώς οι νόμοι απευθύνονται στον κάθε πολίτη ξεχωριστά, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να τους τηρούν κατά γράμμα. Κατά τη διάρκεια της μετάφρασης του πρωτότυπου κειμένου παρατηρήθηκε ότι στο πρωτότυπο κείμενο έγινε χρήση αποκλειστικά της γερμανικής γλώσσας και δεν χρησιμοποιήθηκαν γλωσσικά δάνεια από άλλες γλώσσες. Η επιλογή αυτή τηρήθηκε πιστά και στη μετάφραση που δόθηκε στα ελληνικά. Οι νόμοι ρυθμίζουν ένα κράτος και η γλώσσα του κάθε κράτους αποτελεί την ταυτότητά του. Για τον λόγο αυτό είναι σημαντικό να αποδοθεί η ταυτότητα αυτή και στα πλαίσια του νόμου. Η διαδικασία της μετάφρασης έχει περιγράψει με διάφορους τρόπους, συνήθως όμως με τους όρους «λέξη προς λέξη» ή «κυριολεκτική» μετάφραση έναντι του «ελεύθερη» μετάφραση. (Thomas, 1992: 5). Η μέθοδος που επέλεξα για το συγκεκριμένο απόσπασμα είναι η κυριολεκτική και η μετάφραση ανά περίοδο, ενώ στο τέλος εστίασα ιδιαίτερα στην επανεξέταση της συνολικής εικόνας του κειμένου αφίξεως. Στην αρχή, πραγματοποιήθηκε ανάγνωση του συνολικού κειμένου για να κατανοηθεί το περιεχόμενό του. Μελετήθηκαν επίσης, παράλληλα κείμενα για να αφομοιωθούν ορισμένοι νομικοί όροι που προκαλούσαν σύγχυση. Το νομοθετικό πλαίσιο διαφέρει από κράτος σε κράτος. Έτσι, ήταν απαραίτητο να αναζητηθεί πως δομείται ένας νόμος τόσο στη γερμανική γλώσσα όσο και στην ελληνική. Για παράδειγμα, για το απόσπασμα «nach § 1 Absatz 2 Nummer 2 bis 4», έπρεπε να βρεθούν οι όροι που αντιστοιχούν στην ελληνική γλώσσα χωρίς να γίνεται εύκολα ορατό ότι το κείμενο έχει υποστεί κάποιου είδους μετάφραση και να μην φαντάζει ξένο στο μάτι του Έλληνα αναγνώστη. Έτσι, αποδόθηκε ως «σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφο 2, σημεία 2 και 4». Στόχος ήταν το κείμενο να μοιάζει με το αυθεντικό, να αποδοθούν ορθά οι γλωσσικές και συντακτικές ιδιαιτερότητες, το ύφος και η χροιά που θα χρησιμοποιούνταν και για τη συγγραφή του αντίστοιχου ελληνικού κειμένου. Κατά αυτόν τον τρόπο, γίνεται πιο απλή η πρόβλεψη των μεταφραστικών δυσκολιών και η εκ των προτέρων σκέψη και επίλυση των εν λόγω προκλήσεων. Επιτυγχάνεται η ανάπτυξη της ανάλογης στρατηγικής και το πλάνο που χρειάζεται για την υλοποίησή του. Η μετάφραση αυτή λοιπόν, κινείται σε πιο αυστηρά πλαίσια και προσπαθεί να φέρει το κείμενο στα μέτρα της Ελληνικής γλώσσας, έτσι ώστε το μετάφρασμα να μη ξεχωρίζει από το πρωτότυπο, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την αποφυγή της αλλοίωσης του νοήματος του κειμένου.

Η μεθοδολογία για την παρούσα μετάφραση, επίσης, βασίστηκε, όπως προαναφέρθηκε, στην τυπολογία του κειμένου και σε μια προσπάθεια χάραξης των κατάλληλων στρατηγικών, ώστε να είναι δυνατό να αναλυθεί με την καταλληλότερη

μέθοδο το κείμενο της γλώσσας προέλευσης. Σύμφωνα με τη θεωρία της τυπολογίας των κειμένων, έχει προσδιοριστεί ένα σύνολο τύπων κειμένου, το καθένα με τα δικά του χαρακτηριστικά και το καθένα εξίσου απαιτητικό όσον αφορά τη διαφορετική προσέγγιση στη μετάφρασή του. Βέβαια, αυτή η τακτική ενέχει τον κίνδυνο ότι υπάρχουν πολλές περιπτώσεις κειμένων, τα οποία δεν εκδηλώνουν τα ακριβή χαρακτηριστικά κανενός συγκεκριμένου τύπου, αλλά είναι συχνά ένα μείγμα περισσότερων του ενός τύπων. Επιπλέον, οι απαιτήσεις ενός συγκεκριμένου τύπου κειμένου μπορούν να παρακαμφθούν από τις απαιτήσεις ενός συγκεκριμένου πλαισίου. Οι πιο κοινοί τύποι που προσδιορίζονται, σύμφωνα με τον Thomas, είναι ο Περιγραφικός (αυτός που περιγράφει μια έννοια), ο Αφηγηματικός (αυτός που αφηγείται γεγονότα), ο Εκθετικός (αυτός που εκθέτει γεγονότα) και ο Επιχειρηματικός (αυτός που βασίζεται σε επιχειρήματα) (Thomas, 1992: 27). Θα έλεγε κανείς ότι το συγκεκριμένο κείμενο ανήκει κατά βάση στην κατηγορία των περιγραφικών κειμένων, καθώς αποτελεί τη λεπτομερή περιγραφή των αποφάσεων που έχουν παρθεί από τη γερμανική κυβέρνηση και αφορούν τους νόμους που όλοι οι Γερμανοί πολίτες οφείλουν να τηρούν.

Συχνά, κατά τη μετάφραση ενός κειμένου υπάρχει το ενδεχόμενο ορισμένες λέξεις ή φράσεις, οι οποίες, αν χρησιμοποιηθούν με την κυριολεκτική σημασία τους, δεν συναντώνται από τη μία γλώσσα στην άλλη. Ωστόσο, το παρόν κείμενο συγκαταλέγεται στην κατηγορία των νομικών κειμένων και θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως επιστημονικό κείμενο. Σε τέτοιου είδους κείμενα η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι κυριολεκτική και δεν χαρακτηρίζεται από ανεπίσημες εκφράσεις. Για τον λόγο αυτό τέτοιες λέξεις και εκφράσεις δεν εντοπίζονται στο απόσπασμα που εξετάζεται σε αυτήν την πτυχιακή εργασία. Η απόδοση του συντακτικού και της γλώσσας του κειμένου της γλώσσας πηγής πραγματοποιήθηκε με τον δυνατότερο πιστό τρόπο. Εξετάστηκε με ιδιαίτερη προσοχή κάθε πρόταση ή περίοδος ως σύνολο, ενώ δεν προτιμήθηκε η ανάλυση κατά λέξη. Οι διαφορές ωστόσο, της γερμανικής από την ελληνική γλώσσα ήταν εμφανείς σε ποικίλα σημεία. Χαρακτηριστικό στοιχείο της γερμανικής σύνταξης είναι η διατήρηση του βασικού ρήματος στη δεύτερη θέση. Στα ελληνικά η σύνταξη είναι πιο ελεύθερη και η θέση του ρήματος δεν περιορίζεται κατά τρόπο αυστηρό. Το ρήμα μπορεί να τοποθετηθεί σε παραπάνω από μία θέσεις με τρόπο που δεν δυσκολεύει τον αναγνώστη στην κατανόηση του λόγου. Έτσι, δεν τηρήθηκε σε όλες τις περιπτώσεις αυστηρά η σειρά των λέξεων που μεταφράστηκαν. Για παράδειγμα, η πρόταση « Die für die Entscheidungen nach diesem Gesetz zuständigen Behörden und Stellen übermitteln dem Bundesministerium für Gesundheit statistische Aufstellungen über die getroffenen Entscheidungen, die für den nach Artikel 60 Absatz 1 der Richtlinie 2005/36/EG erforderlichen Bericht benötigt werden.» μεταφράστηκε ως « Οι αρχές και οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τη λήψη αποφάσεων βάσει του παρόντος Νόμου παρέχουν στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας στατιστικά στοιχεία των αποφάσεων που λαμβάνονται και τα οποία απαιτούνται για την έκθεση που απαιτείται βάσει του άρθρου 60 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ.» . Πρώτα, μεταφράστηκαν τα ουσιαστικά «αρχές» και «φορείς» και ύστερα η αναφορική

πρόταση που τα προσδιορίζει. Μετά από το κύριο ρήμα τηρήθηκε η σειρά της πρότασης του πρωτοτύπου. Ωστόσο, στη φράση «die getroffenen Entscheidungen» παρατηρούμε μία από τις διαφοροποιήσεις που ενδέχεται να ισχύσει από γλώσσα σε γλώσσα. Η συγκεκριμένη φράση αποτελείται από το ουσιαστικό και τη μετοχή παρακειμένου που το προσδιορίζει, ενώ στα ελληνικά αποδίδεται με ουσιαστικό και αναφορική πρόταση που το προσδιορίζει. Στην πρόταση «Beabsichtigt die meldende Person nach Ablauf eines Jahres nach der letzten Meldung erneut, vorübergehend und gelegentlich Dienstleistungen im Geltungsbereich dieses Gesetzes zu erbringen, ist die Meldung zu erneuern.» παρατηρείται για άλλη μία φορά το φαινόμενο της αναδιάρθρωσης των λέξεων. Στην απόδοση «Εάν, μετά την παρέλευση ενός έτους από την τελευταία κοινοποίηση, ο αναφέρων προτίθεται και πάλι να παρέχει υπηρεσίες στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου σε προσωρινή και περιστασιακή βάση, η κοινοποίηση ανανεώνεται.» μετά τον υποθετικό σύνδεσμο ακολουθεί ο χρονικός προσδιορισμός και έπεται το υποκείμενο της υποθετικής πρότασης. Αντίθετα, στο κείμενο της γλώσσας αφετηρίας παρατηρούμε πως υπάρχει απουσία του υποθετικού συνδέσμου και σε αυτό το σημείο αξίζει να σημειωθεί ότι στη γερμανική γλώσσα μία υποθετική πρόταση που υποδηλώνει το μη πραγματικό μπορεί να εισαχθεί και με απλό ρήμα στην πρώτη θέση, αρκεί η δευτερεύουσα πρόταση να προηγείται πάντοτε της κύριας. Η διατήρηση της σειράς του πρωτοτύπου κειμένου θα ήταν λανθασμένη και για τον λόγο αυτό παρουσιάστηκε παραπάνω η εναλλακτική λύση για την περίπτωση αυτή προκειμένου η πρόταση να είναι πιο εύληχη και πιο ικανή να σταθεί στο ελληνικό κείμενο. Άλλωστε, μια βασική αρχή της μεταφραστικής διαδικασίας είναι πως οι σχέσεις μεταξύ των γλωσσών μπορούν γενικά να θεωρηθούν ως αμφίδρομες, αλλά όχι πάντα συμμετρικές. Η μετάφραση, όμως, είναι πάντα μονοκατευθυντική: εκτελείται πάντα σε μια δεδομένη κατεύθυνση, δηλαδή από μια γλώσσα πηγής σε μια γλώσσα στόχο (Catford, 1965: 20).

Επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις ήταν απαραίτητες κάποιες αλλαγές όσον αφορά την προσθήκη ή την αφαίρεση λέξεων που θα καθιστούσαν πιο άρτιο το αποτέλεσμα του μεταφραστικού έργου. Πιο συγκεκριμένα στο παράδειγμα «Medizinische Technologin für Laboratoriumsanalytik» δόθηκε μία πιο εκτενής μετάφραση («Ιατρική Τεχνολόγος για τη διεξαγωγή της εργαστηριακής ανάλυσης») και προστέθηκε ο όρος «διεξαγωγή» για να γίνει πιο σαφές και κατατοπιστικό το νόημα της φράσης. Αντίστοιχα, στο παράδειγμα «Medizinische Technologin für Radiologie» για το οποίο η μετάφραση είναι «Ιατρική Τεχνολόγος για τον κλάδο της ακτινολογίας», προστέθηκε ο όρος «κλάδος» για μία πιο άρτια απόδοση. Κατά τη διάρκεια της μετάφρασης δεν χρειάστηκε να γίνουν μετατροπές του ευθύ λόγου σε πλάγιο, καθώς τα νομοθετικά κείμενα δεν εμφανίζουν στοιχεία προφορικού λόγου και διαθέτουν ένα πιο αυστηρό και επίσημο ύφος. Σε κείμενο όπως το παραπάνω ο λόγος είναι ιδιαίτερα προσεγμένος και δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρανόησης, καθώς απευθύνεται σε όλους τους κρατικούς φορείς και τους πολίτες της Γερμανικής Ομοσπονδίας. Οι χρόνοι των ρημάτων διατηρήθηκαν κατά τη μετάφραση, όπως ακριβώς στο πρωτότυπο, στο οποίο γινόταν χρήση του ενεστώτα και λιγότερο συχνά του παρακειμένου. Ο ενεστώτας εκφράζει κάτι το βέβαιο και στη συγκεκριμένη

περίπτωση υποδηλώνει ότι οι παραπάνω νόμοι οφείλουν να τηρηθούν αμφότερα στο παρόν και το μέλλον. Η χρήση του παρακειμένου στο απόσπασμα που αναλύουμε γίνεται κυρίως για να υποδηλώσει ορισμένα στοιχεία που οι αιτούντες για την επαγγελματική απασχόληση οφείλουν να πληρούν εκ των προτέρων. Για παράδειγμα, η πρόταση « sich nicht eines Verhaltens schuldig gemacht hat, aus dem sich die Unzuverlässigkeit zur Ausübung des Berufs ergibt» μεταφράζεται ως « δεν έχει υποπέσει σε συμπεριφορά που υποδηλώνει αναξιπιστία για την άσκηση του επαγγέλματος» και δηλώνει ότι ο αιτών πληροί ήδη την προϋπόθεση ότι είναι αξιόπιστος για το επάγγελμα που αιτείται και δεν έχει εμφανίσει οποιαδήποτε ύποπτη συμπεριφορά που θα το αμφισβητούσε.

Τέλος, η μετάφραση του παραπάνω κειμένου αποδείχθηκε απαιτητική και χρειάστηκε να αντιμετωπιστούν οι όποιες δυσκολίες και να βρεθούν λύσεις σε αυτές, χωρίς να δημιουργείται το ενδεχόμενο να αφήσουν στο τέλος ερωτηματικά. Ο στόχος της μετάφρασης επετεύχθη, καθώς μελετώντας το τελικό αποτέλεσμα του μεταφρασμένου κειμένου, διακρίνεται από μια συνεχή ροή, ενώ ταυτόχρονα αποτελείται από δόκιμες τόσο γραμματικά όσο και συντακτικά προτάσεις. Παράλληλα, διατηρεί το νόημα του κειμένου της γλώσσας αφετηρίας, έχοντας πραγματοποιηθεί σε αυτό οι απαραίτητες παρεμβάσεις, ώστε να υπάρξει ένα αυτοτελές και ολοκληρωμένο κείμενο, χωρίς όμως να αποξενώνεται από το πρωτότυπο. Έγινε σημαντική προσπάθεια να διατηρηθεί το ύφος του κειμένου, η σοβαρότητα και το μήνυμα που θέλει να περάσει στον αναγνώστη. Η πιο σημαντική μέριμνα όμως από πλευράς μου ήταν το γερμανικό αυτό νομοθετικό κείμενο να μπορέσει να φανεί οικείο στον Έλληνα αναγνώστη και να μην γίνουν αισθητές κατά τρόπο που συγγεί οι διαφορές της γερμανικής νοοτροπίας και του γερμανικού λόγου. Η μετάφραση αυτή υπήρξε μία πρόκληση για εμένα και με ώθησε να αναζητήσω ποικίλα στοιχεία που εμπλούτισαν τις γνώσεις μου και με βοήθησαν να παρατηρήσω μικρές και μεγάλες διαφορές τόσο του γερμανικού από τον ελληνικό λόγο όσο και αντίστροφα.

8. Επίλογος

Η ολοκλήρωση της παρούσας πτυχιακής εργασίας αποτελεί και την ολοκλήρωση των προπτυχιακών μου σπουδών. Θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ νέου όλους εκείνους που με βοήθησαν και με στήριξαν σε αυτό το ταξίδι και κυρίως τους επιβλέποντες καθηγητές μου. Αυτή η πτυχιακή είχε μεγάλη σημασία για εμένα καθώς κατά τη διάρκεια της εκπόνησής της κατάφερα να αποκτήσω πολλές γνώσεις πάνω στην τεράστια διαφορά που προκύπτει από την διαφορετική χρήση των λέξεων καθώς και τις ιδιαιτερότητες που εμφανίζονται από πολιτισμό σε πολιτισμό στο πλαίσιο των νομοθετικών διατάξεων. Μπόρεσα επίσης, να υλοποιήσω τις γνώσεις που μου προσέφεραν τα μαθήματα των νομικών μεταφράσεων που παρακολούθησα κατά τη διάρκεια της φοίτησης μου στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Επιπλέον, συνειδητοποίησα πόσο σημαντική είναι η εξονυχιστική αναζήτηση όρων και παράλληλων κειμένων στη διαδικασία της μετάφρασης αλλά και στην εξέλιξη ενός μεταφραστή. Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο το πόσο μπορεί να εμβαθύνει κανείς το γνωστικό του υπόβαθρο κατά τη διάρκεια της ενασχόλησής του με τον εν λόγω κλάδο.

Τέλος, για την εκπόνηση της πτυχιακής εργασίας και την συνολική πορεία μου στο Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω τους επιβλέποντες καθηγητές μου. Ευχαριστώ λοιπόν θερμά την κυρία Σταυρούλα Βράιλα η οποία με εμπιστεύτηκε από την πρώτη στιγμή να συνεργαστούμε για την εκπόνηση της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας και ήταν πάντα εκεί για οποιαδήποτε απορία μου, καθώς και τον επιβλέποντα καθηγητή κύριο Γιώργο Κεντρωτή που ήταν εκεί από την πρώτη στιγμή της προπτυχιακής μου πορείας.

9. Βιβλιογραφία

- Κεραμίδας, Σ. Γ. (2015). Ζητήματα Ορολογίας στην Τεχνική Μετάφραση. Αθήνα: Εκδόσεις Δίαυλος.
- Beyer, K. A., Dimoulis, G., Karajannakis, D., Lamprou, D. (2008). PONS Großwörterbuch Deutsch-Griechisch/ Griechisch-Deutsch. Athens: Grivas Publications
- Catford, J. C. (1965). A Linguistic Theory of Translation. Oxford: Oxford University Press
- Nord, C. (2014). Η Μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα: Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις. Αθήνα: Εκδόσεις Δίαυλος.

10. Διαδικτυακοί τόποι

- IATE («Interactive Terminology for Europe» – Διαδραστική ορολογία για την Ευρώπη, iate.europa.eu/home)
- EUR-Lex. (Διαδικτυακή πύλη για πρόσβαση στο Δίκαιο της ΕΕ, <https://eur-lex.europa.eu/homepage.html>)
- Langenscheidt, (Διαδικτυακό λεξικό, <https://en.langenscheidt.com/>)
- Duden, (Διαδικτυακό λεξικό, <https://www.duden.de/>)
- Bundesgesetzblatt. (n.d.), Ανακτήθηκε από https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav#_bgbl_%2F%2F*%5B%40attr_id%3D%27bgbl121s0274.pdf%27%5D_1644348236022
- Εθνική νομοθεσία. Διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. (2021, Οκτώβριος 12). Ανακτήθηκε από https://e-justice.europa.eu/content_member_state_law-6-de-maximizeMS-el.do?member=1
- Willkommen in Deutschland - bamf.de. (n.d.). Ανακτήθηκε από https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Integration/WillkommenDeutschland/willkommen-in-deutschland.pdf?__blob=publicationFile&v=37